

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

HANDELINGEN

2-3-4-5-6

VERGADERINGEN VAN NOVEMBER 1994

ACTIEF EN PASSIEF KIESRECHT BIJ GEMEENTERAADSVERKIEZINGEN
ACTUELE INTERPELLATIES
ACTUELE VRAGEN
ASSOCIATIEVERDRAGEN
BOELWERF
EUROPESE UNIE
INTERPELLATIES
LIEFKENSHOEKTUNNEL
RATIONEEL ENERGIEGEBRUIK
RESOLUTIE BESCHERMDE WERKGELEGENHEID
RESOLUTIE SCHEEPSBOUWBELEID IN VLAANDEREN
SAMENWERKINGSAKKOORD BESTEMMING MILIEUTAKS
VLAAMS-BRABANT-BELEID
VLAREM 11
VRACHTWAGENVIGNET
ZUID-AFRIKA

Inhoud

Nr. 2 Woensdag 16 november 1994 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 27

Ontwerpen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 27

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 27

Voorstel van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 28

Boek van het Rekenhof
Indiening en verwijzing, blz. 28

Advies van het Rekenhof
Indiening en verwijzing, blz. 28

Verslagen
Indiening, blz. 28

Motie
Indiening en verwijzing, blz. 28

Besluit van de Vlaamse regering
Indiening en verwijzing, blz. 28

Opmerkingen van het Rekenhof
Indiening en verwijzing, blz. 28

Kennisgeving van het Rekenhof
Indiening en verwijzing, blz. 29

Adviezen van de Vlaamse Mediaraad
Indiening en verwijzing, blz. 29

Arresten van het Arbitragehof
Indiening, blz. 29

Kennisgevingen van het Arbitragehof
Indiening, blz. 29

Samenstelling van commissies en werkgroepen
Wijziging onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 29

Boodschappen, blz. 30

Onderzoek naar taalgroep en woonplaats, blz. 30

Ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 30 april 1993 tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de bestemming van de milieutaks en de coördinatie van het gewestelijk beleid ter zake en wijziging van het decreet van 23 januari 1991 tot oprichting van het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur als gewestdienst met afzonderlijk beheer – 405 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking, blz. 31
Sprekers : de heer H. Brouns, verslaggever, de heer L. Dierickx en minister N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 32

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de volgende internationale akten:

1. de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds en Roemenië, anderzijds, Protocolen 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 7, Bijlagen I, 11, 111, IV, V, VI, VII, VIII, IX, x, XI, XII, XIII, XIV, xv, XVI, XVII, XVIII en XIX en Slotakte, gedaan te Brussel op 1 februari 1993

2. de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds en de Republiek Bulgarije, anderzijds, Protocolen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 en 8, Bijlagen I, 11, 111, IV, V, VI, VII, VIII, IX, x, XI, XII, XIII, XIV, XV en XVI en Slotakte, gedaan te Brussel op 8 maart 1993 – 613 (1994-1995) – Nr. 1

Algemene bespreking, blz. 33
Spreker : minister-president L. Van den Brande

Artikelsgewijze bespreking, blz. 33
Spreker : minister-president L. Van den Brande

Motie van orde
Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 34
Spreker : minister-president L. Van den Brande

Voorstel van resolutie van de heren H. Brouns, L. Hancké, M. Maertens en E. Van Vaerenbergh betreffende de beschermde werkgelegenheid – 588 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking, blz. 34
Sprekers : de heer F. Dielens, verslaggever, mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke, de heren M. Olivier, H. Brouns, G. Vermassen, M. Macrtens en minister L. Detiège

Interpellaties (Regl art. 78)
Interpellatie van de heer M. Verwilghen tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, en de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de onwettig-verklaring van Vlare II
Interpellatie van de heer L. Barbé tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over Vlare II, blz. 40

Sprekers : de heren M. Verwilghen, L. Barbé en minister N. De Batselier

Regeling van de werkzaamheden, blz. 49

Bijlage
Vraag om uitleg van de heer F. Van den Eynde tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en

Ambtenarenzaken, in verband met de eindtermen lichamelijke opvoeding, blz. 51

Nr. 3 Woensdag 16 november 1994 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 53

Interpellaties (Regl. art. 78)
Interpellatie van de heer H. Suykerbuyk tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de huidige behandeling door het Europees Parlement van het voorstel van richtlijn tot toekenning van het actief en passief kiesrecht bij gemeenteraadsverkiezingen aan alle burgers van de Europese Unie
Interpellatie van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het toekennen van actief en passief kiesrecht bij de gemeenteraadsverkiezingen aan alle burgers van de Europese Unie bij de volgende verkiezingen, blz. 53

Sprekers : de heren H. Suykerbuyk, P. Van Grembergen, L. Pierco, J. Van Hautthem, A. Denys, L. Hancké, J. Geysels, H. Coveliers en minister-president L. Van den Brande

Met redenen omklede motie, blz. 60

Interpellatie van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de missie van de Vlaamse regering naar Zuid-Afrika, blz. 61

Sprekers : de heren F. Dewinter, P. Van Grembergen, H. Suykerbuyk, S. Plateau, L. Steenwegen, J. Valkeniers, L. Dierickx, L. Hancké en minister-president L. Van den Brande
Met redenen omklede moties, blz. 74

Regeling van de werkzaamheden, blz. 75

Nr. 4 Donderdag 17 november 1994

Berichten van verhindering, blz. 77

Samenstelling van commissies
Wijziging onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 78

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer D. Vanpoucke tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de ontradingcampagne voor studies geneeskunde, blz. 78

Actuele vraag van de heer F. De Man tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewelkstellingen Sociale Aangelegenheden, over het gratis verstrekken van spuiten aan drugverslaafden, blz. 79

Actuele vraag van de heer H. Brouns tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewelkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de verontreiniging van de Maaswaterwaarden in de buurt van Maasmechelen en Maaseik, blz. 79

Actuele vraag van mevrouw V. Dua tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewelkstelling en Sociale Aangelegenheden, over het voornemen van de Vlaamse regering om in de loop van 1995 alle nepstatuten om te zetten in volwaardige banen, blz. 80

Actuele vraag van de heer G. Annemans tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de betrokkenheid van de Vlaamse regering bij de beslissing van de federale regering inzake Islamonderwijs, blz. 81

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de opmerkingen van de Europese Rekenkamer in verband met de fraudebestrijding in de EU en de controle op de besteding van de EU-gelden, blz. 82

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de weerslag van de negatieve financiële situatie van de NMBS op het vervoersbeleid in Vlaanderen, blz. 83

Actuele interpellaties (Regl. art. 79)

en toegevoegde actuele vragen (Regl. art. 77,5,c)

Actuele interpellatie van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de situatie bij de naamloze vennootschap Boelwerf Vlaanderen

Actuele interpellatie van de heer F. Wymeersch tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de stand van zaken in het Boeldossier.

Toegevoegde actuele vraag van de heer J. De Meyer tot de heer L. Van den

Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het dreigend einde van de grotescheepsbouwactiviteit in Vlaanderen ten gevolge van financiële moeilijkheden bij de Boelwerf-Temse,

Toegevoegde actuele vraag van de heer J. Ulburghs tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de moeilijkheden bij de Boelwerf te Temse, blz. 84

Sprekers : de heren A. Denys, F. Wymeersch, J. De Meyer, J. Ulburghs, mevrouw M. De Meyer, de heer M. Cordeel, minister-president L. Van den Brande

Met redenen omklede motie, blz. 93

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 93

Sprekers : de heren L. Hancké en F. Wymeersch

Actuele interpellaties (Regl. art. 79) (Voortzetting)

Actuele interpellatie van de heer J. Geysels tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de gevolgen van de in de federale programmawet opgenomen bepalingen inzake het rationeel energiebeleid voor het Vlaamse beleid ter zake, blz. 94

Sprekers : de heren J. Geysels, F. Dielens, minister-president L. Van den Brande

Met redenen omklede motie, blz. 98

Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, omroep van de Vlaamse Gemeenschap

Benoeming van een titelvoerend lid en twee plaatsvervangende leden van de raad van bestuur, blz. 98

Sprekers : de heren F. Dewinter, H. Coveliers, L. Standaert

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 99

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de volgende internationale akten :

1. de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds en de Tsjechische Republiek, anderzijds, Bijlagen I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVIa, XVIb, XVIc en XVII, Protocolen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 en 8, en Slotakte, ondertekend te Luxemburg op 4 oktober 1993

2. de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun

lidstaten, enerzijds en de Slowaakse Republiek, anderzijds, Bijlagen I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XIa, XII, XII, XIII, XIV, XV, XVIa, XVIb, XVIc en XVII, Protocolen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 en 8, en Slotakte, ondertekend te Luxemburg op 4 oktober 1993

— 617(1994-1995) — Nr. 1

Algemene bespreking, blz. 99

Artikelsgewijze bespreking, blz. 99

Ontwerp van decreet houdende instemmen met het samenwerkingsakkoord van 30 april 1993 tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de bestemming van de milieutaks en de coördinatie van het gewestelijk beleid ter zake en wijziging van het decreet van 23 januari 1991 tot oprichting van het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur als gewestdienst met afzonderlijk beheer

— 405 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 100

Spreker : de heer L. Van Nieuwenhuysen

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de volgende internationale akten:

1. de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds en Roemenië, anderzijds, Protocolen 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 7, Bijlagen I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, x, XI, XII, XIII, XIV, xv, XVI, XVII, XVIII en XIX en Slotakte, gedaan te Brussel op 1 februari 1993

2. de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Statēn, enerzijds en de Republiek Bulgarije, anderzijds, Protocolen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 en 8, Bijlagen I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, x, XI, XII, XIII, XIV, XV en XVI en Slotakte, gedaan te Brussel op 8 maart 1993

— 613 (1994-1995) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 101

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de volgende internationale akten:

1. de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds en de Tsjechische Republiek, anderzijds, Bijlagen I, II, III, IV, v, VI, VII, VIII, IX, x, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVIa, XVIb, XVIc en XVII, Protocolen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 en 8, en Slotakte, ondertekend te Luxemburg op 4 oktober 1993

2. de Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds en de Slowaakse Republiek, anderzijds, Bijlagen I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XIa, XII, XII, XIII, XIV, XV, XVIa, XVIb, XVIc en XVII, Protocolen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7

en 8, en Slotakte, ondertekend te Luxemburg op 4 oktober 1993
– 617(1994-1995) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 102

Voorstel van resolutie van de heren H. Brouns, L. Hancké, M. Maertens en E. Van Vaerenbergh betreffende de beschermde werkgelegenheid
– 588 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 3
Hoofdelijk stemming, blz. 104
Sprekers : de heren L. Standaert en A. Kempinaire

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 105
Spreker : de heer L; Hancké

Voorstel van resolutie van de heren F. Wymeersch en L. Van Nieuwenhuysen betreffende de toekomst van de NV Boelwerf Vlaanderen
– 620 (1994-1995) – Nr. 1
Bespreking, blz. 105
Sprekers : de heren F. Wymeersch en A. Denys
Hoofdelijke stemming, blz. 106

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 107
Spreker : de heer F. Dewinter

Voorstel van resolutie van mevrouw M. De Meyer en c.s. betreffende het scheepsbouwbeleid in Vlaanderen
– 621 (1994-1995) – Nr. 1
Bespreking, blz. 107
Sprekers : de heren F. Wymeersch, A. Denys, J. Ulburghs, mevrouw M. De Meyer, de heer M. Cordeel
Hoofdelijke stemming, blz. 108
Spreker : de heer F. Wymeersch

Met redenen omklede motie van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 18 oktober 1994 door de heer L. Van Nieuwenhuysen gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Vlaamse strategie voor Voeren
– 606 (1994-1995) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 110
Spreker : de heer L. Van Nieuwenhuysen

Met redenen omklede motie van de heer J. Ulburghs tot besluit van de op 19 oktober 1994 door de heer J. Ulburghs in commissie gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de bouw- en onteigeningsprocedures voor de aanleg van de Noord-Zuidverbinding in Limburg
– 608 (1994-1995) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 111
Spreker : de heer J. Ulburghs

Actuele vragen (Regl. art. 77) (Voortzetting)

Actuele vraag van de heer W. Seeuws tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de discriminatoire vermindering van de kredieten voor de haven van Gent en de gevolgen hiervan voor de bouw van het Kluizendok, blz. 113

Regeling van de werkzaamheden, blz. 114

Nr. 5 Dinsdag 29 november 1994

Berichten van verhindering, blz. 115

Begroting

Indiening en verwijzing, blz. 115

Begrotingsstuk

Indiening en verwijzing, blz. 115

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 115

Voorstel van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 116

Beleidsnota

Indiening en verwijzing, blz. 116

Beleidsbrieven

Indiening en verwijzing, blz. 116

Verslag

Indiening, blz. 116

Motie

Indiening en verwijzing, blz. 116

Besluit van de Vlaamse regering

Indiening en verwijzing, blz. 116

Adviezen van de Vlaamse Medieraad

Indiening en verwijzing, blz. 117

Arrest van het Arbitragehof

Indiening, blz. 117

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)

Indiening, blz. 117

Samenstelling van commissies en werkgroepen

Wijziging onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 117

Onderzoek naar taalgroep en woonplaats, blz. 117

Interpellaties (Regl. art. 78)

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer L. Van den Brande,

minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de kansen ter afwerking van de verdere staatshervorming na de Sint-Michielsakkoorden en de initiatieven van de Vlaamse regering in dit verband, blz. 118

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, J. Van Hauthem, L. Peeters, P. Van Grembergen, H. Suvkerbuvk en minister-president L. Van den Brande

Met redenen omklede motie, blz. 123

Interpellatie van de heer J. Van Hauthem tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het Vlaams-Brabantbeleid van de Vlaamse regering in het licht van de uitslagen van de gemeenteraadsverkiezingen van 9 oktober laatste

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer L. Van den Brande, minister-oresident van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, en de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de noodzaak van een samenhangend Vlaams beleid voor Brussel en Vlaams-Brabant, blz. 123

Sprekers : de heren J. Van Hauthem en E. Van Vacrenbergh

Begroeting van een buitenlandse delegatie, blz. 128

Interpellaties (Regl. art. 78) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer J. Van Hauthem tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het Vlaams-Brabantbeleid van de Vlaamse regering in het licht van de uitslagen van de gemeenteraadsverkiezingen van 9 oktober laatste

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, en de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden over de noodzaak van een samenhangend Vlaams beleid voor Brussel en Vlaams-Brabant, blz. 128

Sprekers : mevrouw S. Creyf, de heren J. Valkeniers, F. Dielens, A. De Boeck, E. Van Rompuy, minister-president L. Van den Brande en minister H. Weckx

Met redenen omklede moties, blz. 140

Regeling van de werkzaamheden, blz. 140

Bijlage

Vraag om uitleg van de heer M. Cordeel tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de aanvraag van bescherming van de Polder van Bazel, blz. 142

Nr. 6 **Woensdag 30 november 1994**

Berichten van verhindering, blz. 143

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer P. Dewael tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenar-zaken, over de toepassing van het Cultuurpact bij de samenstelling van de raad van bestuur van het Vlaams Ondersteuningscentrum voor de Basiseducatie, blz. 143

Actuele vraag van de heer J. Geysels tot mevrouw W. Demeester-De Mcyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin en de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenar-zaken, over de problemen in de gemeenschapsinstelling voor bijzondere jeugdzorg te Mol, blz. 145

Actuele vraag van de heer L. Standaert tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de administratieve problemen van de Vlaamse invoegbedrijven om prefinanciering te verkrijgen, blz. 147

Actuele vraag van mevrouw M. De Meyer tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de vermelding van vluchthuizen in de uitvoeringsbesluiten van het decreet op het algemeen welzijnswerk, blz. 147

Actuele vraag van de heer J. Ulburghs tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de gevolgen van een mogelijke verkoop van VCST door de Begemann-groep, blz. 148

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de agenda van het Vlaams-Nederlands ministerieel overleg van 1 december, blz. 149

Actuele interpellaties (Regl. art. 79)

Actuele interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de Liefkenshoektunnel, blz. 150

Sprekers : de heer J. De Mol, mevrouw M. De Meyer, de heren W. Verreycken en minister T. Kelchtermans

Actuele interpellatie van de heer H. Van Dienderen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, en de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over het vrachtwagenvignet en de NMBS.

Toegevoegde actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de opbrengst van het autowegenvignet, blz. 154

Sprekers : de heren H. Van Dienderen, P. Van Grembergen, J. Ansoms, L. Van Nieuwenhuysen, J. De Mol en minister T. Kelchtermans

Met redenen omklede motie. blz. 162

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 162

Met redenen omklede motie van de heer W. Verreycken c.s. tot besluit van de op 16 november 1994 door de heer F. Dewinter gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de missie van de Vlaamse regering naar Zuid-Afrika

– 619 (1994-1995) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 163

Met redenen omklede motie van de heer L. Hancké c.s. tot besluit van de op 16 november 1994 door de heer F. Dewinter gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de missie van de Vlaamse regering naar Zuid-Afrika

– 623 (1994-1995) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 164

Sprekers : de heren J. Valkeniers, P. Van Grembergen en F. Dewinter

Met redenen omklede motie van de heren H. Suvkerbuck en P. Van Grembergen tot besluit van de op 16 november 1994 door de heer H. Suvkerbuck gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid,

Energie en Externe Betrekkingen, over de huidige behandeling door het Europees Parlement van het voorstel van richtlijn tot toekenning van het actief en passief kiesrecht bij gemeenteraadsverkiezingen aan alle burgers van de Europese Unie

– 622 (1994-1995) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 167

Spreker : de heer L. Pierco

Met redenen omklede motie van de heer A. Denys tot besluit van de op 17 november 1994 door de heren A. Denys en F. Wymeersch gehouden actuele interpellaties tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, respectievelijk over de situatie bij de naamloze vennootschap Boelwerf Vlaanderen en over de stand van zaken in het Boelddossier

– 625 (1994-1995) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 168

Sprekers : de heren A. Denys, F. Wymeersch, mevrouw M. De Mcyer, de heer P. Van Grembergen

Met redenen omklede motie van de heer J. Geysels tot besluit van de op 17 november 1994 door de heer J. Geysels gehouden actuele interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de gevolgen van de in de federale programmawet voorziene bepalingen inzake het rationeel energiebeleid voor het Vlaams beleid ter zake

– 626 (1994-1995) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 174

Sprekers : de heren J. Geysels, J. Caudron, F. Dielens, P. Deprez en J. Laverge

Regeling van de werkzaamheden, blz. 177

**VOORZITTER : de heer E. Balde-
wijns**

*- De notulen van de jongste vergade-
ring worden ter tafel gelegd.*

*- De vergadering wordt geopend om
14.05 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de
vergadering is geopend.

**BERICHTEN VAN VERHINDE-
RING**

D. Van Mechelen : gezondheidsre-
denen ;

J. Sauwens : buitenslands ;

G. Anthuenis, F. Van den Eynde :
ambtsverplichtingen.

BEGROTING

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende ont-
werp van decreet werd ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende
tweede aanpassing van de alge-
mene uitgavenbegroting van de
Vlaamse Gemeenschap voor het
begrotingsjaar 1994 -
- 19 (1994-1995) - Nr. 1.

Verwezen naar de commissie
voor Financiën en Begroting.

BEGROTINGSSTUK

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende begro-
tingsstuk werd ingediend :

- Aangepaste administratieve be-
grotting van de Vlaamse Gemeen-
schap voor het begrotingsjaar
1994
- 20 (1994-1995) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie
voor Financiën en Begroting.

**VOORSTELLEN V A N DE-
CREET**

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voor-
stellen van decreet werden inge-
diend :

- Voorstel van decreet van de heer
H. Olaerts houdende wijziging
van het decreet van 4 mei 1994
betreffende de kabelnetten en de
vergunning voor het aanleggen
en exploiteren ervan en betref-
fende het bevorderen van de ver-
spreiding en de produktie van te-
levisieprogramma's

- 631 (1994-1995) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie
voor de Media.

- Voorstel van decreet van de he-
ren R. Landuyt en M. Capoen
houdende bekrachtiging van het
besluit van de Vlaamse regering
van 16 november 1994 betreffen-
de de definitieve aanwijzing van
de beschermde duingebieden en
van de voor het duingebied be-
langrijke landbouwgebieden, en
houdende wijziging van de wet
van 12 juli 1973 op het natuurbe-
houd
- 632 (1994-1995) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie
voor Leefmilieu en Natuurbe-
houd.
- Voorstel van decreet van de heer
D. Van der Maelen houdende re-
geling van het recht op de korte
berichtgeving door de door de
Vlaamse regering erkende om-
roeporganisaties
- 633 (1994-1995) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie
voor de Media.
- Voorstel van decreet van me-
vrouw M. Tyberghien-vanden-
bussche c.s. houdende wijziging
van het decreet van 14 juli 1993
houdende maatregelen ter be-
scherming van de kustduinen
- 636 (1994-1995) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie
voor Leefmilieu en Natuurbe-
houd.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende voorstel van resolutie werd ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heer F. Dewinter c.s. betreffende de IJzeren Rijn
- 634 (1994-1995) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Openbare Werken en Vervoer.

BELEIDSNOTA

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende beleidsnota werd ingediend :

- Beleidsnota Een toekomstperspectief voor het mediabeleid van de Vlaamse Gemeenschap, ingediend door de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden
- 618 (1994-1995) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor de Media.

BELEIDSBRIEVEN

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende beleidsbrieven werden ingediend :

- Beleidsbrief Leefmilieu, natuurbehoud, landinrichting en watervoorziening, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
- 616 (1994-1995) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.

- Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 624 (1994-1995) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.

- Beleidsbrief Huisvesting, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
- 627 (1994-1995) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting.

- Beleidsbrief Inrichting van het landelijk gebied, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
- 628 (1994-1995) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting.

- Beleidsbrief Investeren in de toekomst. Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 629 (1994-1995) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid.

- Beleidsbrief Sociale economie. Invoegbedrijven, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden
- 630 (1994-1995) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie

voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid.

VERSLAG

Indiening

De voorzitter : Het volgende verslag werd ingediend :

- door de heer M. Van der Poorten namens de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken over het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten
- 607 (1994-1995) - Nr. 2.

MOTIE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende motie werd ingediend :

- Motie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 23 november 1994 betreffende de werkgelegenheid in het Waasland in het algemeen en in de regio Temse in het bijzonder. Verwezen naar de commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid.

BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende besluit van de Vlaamse regering werd ingediend :

Voorzitter

- Besluit van de Vlaamse regering van 23 november 1994 tot herverdeling van basisallocaties van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
 - 635 (1994-1995) - Nr. 1.Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

ADVIEZEN VAN DE VLAAMSE MEDIARAAD

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende adviezen van de Vlaamse Mediaraad werden ingediend :

- Advies van de Vlaamse Mediaraad betreffende VTM-aanvraag voor een tweede televisieomroepprogramma
 - Advies nr. 94/06.Verwezen naar de commissie voor de Media.
- Advies van de Vlaamse Mediaraad betreffende Medianota : "Een toekomstperspectief voor het mediabeleid van de Vlaamse Gemeenschap"
 - Advies nr. 94/07.Verwezen naar de commissie voor de Media.

ARREST VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : Het volgende arrest van het Arbitragehof ligt ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering :

- Arrest nr. 80/94 van 10 november 1994 (rolnummers 702 en 716).

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (Regl. art. 76)

Indiening

De voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- de heren G. Annemans, G. Anthuenis, L. Barbé, P. Breyne, H. Brouns, X. Buisseret, H. Candries, J. Caudron, A. De Boeck, J. De Bremaeker, S. De Clerck, H. De Croo, F. De Man, J. De Meyer, mevrouw M. De Meyer, de heren J. De Mol, A. Denys, J. De Roo, R. Deswaene, M. Didden, mevrouw V. Dua, de heren J. Eeman, J. Geysels, F. Ghesquière, W. Goossens, M. Maertens, H. Marsoul, mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke, de heren H. Olaerts, M. Olivier, D. Ramoudt, A. Schellens, L. Standaert, L. Steenwegen, J. Tavernier, J. Taylor, J. Valkeniers, B. Vandendriessche, F. Van den Eynde, J. Vandeurzen, H. Van Dienderen, J. Van Eetvelt, P. Van Grembergen, R. Van Hooland, L. Van Nieuwenhuysen, D. Vanpoucke, E. Van Vaerenbergh, A. Verlinden, F. Vermeiren, W. Verreycken, mevrouw M. Vogels, de heer R. Wierinckx.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES EN WERKGROEPEN

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden

De voorzitter : Voor de CVP-fractie is :

- in de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden de heer Arts als vast lid vervangen door mevrouw Van Cleuvenbergen ;
- in de commissie voor Welzijn en Gezondheid de heer Arts als plaatsvervangend lid vervangen

door mevrouw Van Cleuvenbergen ;

- in de werkgroep Ontzuiling de heer Arts als vast lid vervangen door mevrouw Van Cleuvenbergen ;

in de werkgroep Vrouwen de heer De Clerck als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Van Cleuvenbergen ;

- in de commissie voor Cultuur de heer Vandeurzen als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Van Cleuvenbergen ;

in de commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften de heer Arts als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Vandeurzen ;

in de commissie voor Samenwerking de heer Arts als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Vandeurzen.

ONDERZOEK NAAR TAALGROEP EN WOONPLAATS

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het onderzoek naar taalgroep en woonplaats betreffende mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, senator, opvolger van senator Alex Arts ontslagnemend.

Conform artikel 3 van ons reglement dienen wij er ons van te vergewissen of de betrokkene ingeschreven is op de lijst van de leden van de Nederlandse taalgroep van de Senaat.

Bij brief van 23 november 1994 heeft de Senaat ons medegedeeld dat mevrouw Van Cleuvenbergen de eed heeft afgelegd en tot de Nederlandse taalgroep behoort.

Gelet op voormelde brief stel ik voor **dat de Raad er zich, zoals gebruikelijk, zou toe beperken van de gegeven omstandigheden akte te nemen en de formaliteit betreffende het on-**

Voorzitter

derzoek naar taalgroep en woonplaats als vervuld te beschouwen.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

Aldus is besloten.

Met genoegen roep ik mevrouw Van Cleuvenbergen dan ook uit tot lid van de Vlaamse Raad en heet haar namens u allen welkom in deze vergadering.

INTERPELLATIES (Regl. art. 78)

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de kansen ter afwerking van de verdere staatshervorming na de Sint-Michielsakkoorden en de initiatieven van de Vlaamse regering in dit verband

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Vaerenbergh tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de kansen ter afwerking van de verdere staatshervorming na de Sint-Michielsakkoorden en de initiatieven van de Vlaamse regering in dit verband .

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, waarde collega's, ik ben er gelukkig om dat de minister-president, en niet de minister van Staatshervorming, op mijn interpellatie zal antwoorden.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Van Vaerenbergh, de

Vlaamse minister van Staatshervorming is ambtshalve afwezig in het kader van een zending ter bevordering van de Vlaamse export naar Marokko. Het gaat inderdaad opnieuw om een buitenlandse zending, maar mij lijkt het belangrijk dat wij op verschillende plaatsen tegelijkertijd aanwezig zijn. Bovendien moet een minister zijn job doen, en daarom moet een minister van Buitenlandse Handel niet altijd in het binnenland vertoeven.

De heer E. Van Vaerenbergh : Ik ben er niettemin gelukkig om dat u het antwoord zult verstrekken, omdat u de hoofdverantwoordelijkheid draagt in deze Vlaamse regering, en bovendien hebt u in het verleden uw nek zeer ver uitgestoken door uw verklaringen over de staatshervorming.

Dit interpellatieverzoek heb ik ingediend in de maand juni in het vooruitzicht van de gemeenteraads- en provincieraadverkiezingen op 9 oktober 1994. Allerhande omstandigheden hebben ertoe geleid dat deze interpellatie slechts vandaag doorgang kan vinden, maar dat doet geen afbreuk aan de actualiteit ervan. We staan immers voor een aantal problemen in verband met de verdere staatshervorming.

De regeringsverklaring van deze Vlaamse regering heeft uitdrukkelijk in een aantal punten voorzien, waarvan een deel reeds is gerealiseerd door de recente staatshervorming. Een aantal andere zaken zijn echter nog niet verwezenlijkt.

Mijnheer de minister-president, in de pers en op openbare bijeenkomsten heeft u zelf gesteld dat deze staatshervorming geen eindpunt kan zijn. U gebruikte daarbij dergelijke bewoordingen dat u van confederalisme werd beschuldigd.

In deze interpellatie wil ik eerst en vooral de aandacht vestigen op het kiesarrondissement Halle-Vilvoorde. In Vlaams-Brabant en in dit kiesarrondissement in het bijzonder is

de trend nog altijd dezelfde – wat men in het verleden ook heeft beweerd – de Franstaligen krijgen steeds meer vaste voet aan de grond. De splitsing van dit kiesarrondissement moet dan ook zo snel mogelijk doorgang kunnen vinden.

In deze Vlaamse Raad hebben wij voor de verkiezingen van 9 oktober nog snel een wetgeving moeten stemmen om de verkiezingen volledig in het Nederlands te laten verlopen. De praktijk leerde ons echter dat de rechters die deze verkiezingen organiseren blijkbaar niet weten waar zij aan toe zijn, en toch Franstaligen laten zetelen in de kies- en stemopnemingsbureaus.

Zij weten blijkbaar niet dat de taalwetgeving van openbare orde is en dat wanneer de openbare orde wordt gestoord, zij ambtshalve moeten optreden. Wij weten ook dat de Franstaligen bij de verkiezingen met succes lijsten hebben ingediend. Wij hebben er geen bezwaar tegen dat bepaalde personen uit Vlaams-Brabant en Halle-Vilvoorde lijsten indienen. Wij hebben er wel bezwaar tegen dat openlijk wordt verklaard dat deze lijsten worden ingediend niet om de belangen van de inwoners te behartigen maar alleen met de bedoeling als kiesvee te dienen en de plaatsen warm te houden voor de volgende verkiezing van Kamer en Senaat. Uiteindelijk gaat het over gemeenteraadsverkiezingen en het plaatselijke belang van de inwoners en over provincieraadsverkiezingen en het belang van de provinciebewoners en niet over het belang van de Franstaligen in de 19 Brusselse gemeenten. Dat wijst er op dat de staatshervorming nog steeds aanleiding geeft tot interpretaties en misvattingen en dat Franstaligen er gebruik willen van maken om andere doeleinden te dienen dan die van de gemeenteraads- en provincieraadsverkiezingen. Dat wijst er op dat er stappen moeten worden gedaan om het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde te splitsen. Wat kan daaraan worden gedaan ?

Van Vaerenbergh

Het tweede voorbeeld betreft het gerechtelijk arrondissement Brussel. Mijnheer de minister-president, in de pers heb ik gelezen dat in uw nota voor de regering alle initiatieven ter beveiliging van Vlaams-Brabant staan vermeld en dat u zegt dat dit een federale materie is. Daarmee ben ik inderdaad akkoord.

De vraag rijst echter of u als hoofd van de Vlaamse regering niet moet trachten tijdens de volgende of misschien nog tijdens deze legislatuur opnieuw een dialoog van volk tot volk tot stand te brengen om dat in orde te krijgen. Wij weten allemaal dat een splitsing zich opdringt. Collega Cardoen zal de eerste zijn om met mij akkoord te gaan dat als er iets een persoonsgebonden materie is, het wel het gerecht is. Daar wordt de mens, vooral wanneer hij iets misdään heeft, in zijn individualiteit aangesproken en voelt hij zich individueel verantwoordelijk. Ik nodig u uit te telefoneren naar de griffie van de raadkamer van de correctionele rechtbank om u te vergewissen of men u daar in het Nederlands kan te woord staan. Dat kan niet. Men moet dan op zoek gaan naar een ander persoon, wat vele minuten duurt. Dat noemt men onthaal van de burger. In het Brusselse gerechtsgedebouw lopen velen rond die niet op een Nederlandstalige vraag kunnen antwoorden. Ik dacht dat iedereen in Brussel die met het brede publiek in aanraking komt tweetalig moest zijn. Ik stel echter vast dat dat niet het geval is. Ik ken kantons waar de hoofdgriffier en de adjunct-griffier tweetalig zijn maar waar alle andere tewerkgestelden een tijdelijk contract hebben. De betrokkenen werden indertijd door Gol en nu door Wathélet binnengesmokkeld. Wanneer aan de federale minister naar de taalrol van deze mensen wordt gevraagd, dan kan hij daarop niet antwoorden. Dat is toch geen bewijs van goed beheer. Ik wil nog het voorbeeld aanhalen van de studiering van de commissarissen van po-

litie en hoofdveldwachters van Halle-Vilvoorde. Ook de heer Cardoen zal deze week een brief hebben ontvangen na de brief van 17 februari 1984 die wij indertijd hebben gekregen nadat ik een vraag aan de federale minister van Justitie had gesteld.

Halle-Vilvoorde heeft een eigen maatschappelijke, sociale en culturele identiteit, totaal verschillend van het hoofdstedelijk gewest. Ook de criminaliteitsontwikkeling verloopt er anders. Dat is nogal evident. In Brussel-hoofdstad gaat het om gangsterisme, bij ons om een diefstal, om de beschadiging van een voertuig, enzovoort. De Brusselse criminaliteit loopt nu echter al uit tot bij ons. Ook onze banken worden nu overvallen. Wanneer onze mensen zware criminelen oppakken en naar Brussel overbrengen, moeten ze het over de grens met de hoofdstad doen zonder radioverbindingen. De gerechtelijke politie van Brussel treedt niet op in Halle-Vilvoorde. Zij houdt zich alleen bezig met het groot banditisme in de 19 Brusselse gemeenten. Wanneer onze mensen contact moeten opnemen met het parket in Brussel, kan men hen niet in het Nederlands te woord staan. Dat is dan de tweetaligheid in Brussel. Op die manier wil men de burger meer vertrouwen geven.

Mijn laatste voorbeeld heeft betrekking op de Procureur des Konings te Brussel. De heer Cardoen heeft zeker ook de brief van 24 november 1994 gekregen van de studiering van commissarissen, van politie en van hoofdveldwachters van het arrondissement Halle-Vilvoorde. Zij werden uitgenodigd voor een uiteenzetting over het snelrecht, een modewoord vandaag. De Procureur des Konings is tweetalig, de substituut die de uiteenzetting zal houden, spreekt alleen Frans. In Halle-Vilvoorde is er toch geen verplichting om Frans te spreken. Wanneer de politiecommissarissen hierop reageren, verwijt de Procureur des Konings hen echter dat zij weer moei-

lijk doen inzake taalaangelegenheden. Waar gaan wij toch naartoe? Deze man provoceert. Hij weet toch hoe zijn gerechtelijk arrondissement in elkaar steekt. Er is tweetaligheid in Brussel, en eentaligheid in Halle-Vilvoorde. Normaal zou die uiteenzetting alleen in het Nederlands moeten worden gehouden. Ik neem aan dat de Brusselaars daar geen problemen mee hebben, want zij moeten toch officieel tweetalig zijn.

Deze voorbeelden bewijzen dat er redenen genoeg zijn om het gerechtelijk arrondissement te splitsen.

Mijnheer de minister-president, zult u initiatieven nemen in de richting van een splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde en van een splitsing van het gerechtelijk arrondissement? Zijn er ter zake eventueel reeds beslissingen genomen?

Ik weet dat dit een federale aangelegenheid is, maar u kunt misschien de gangmaker zijn van de noodzakelijke veranderingen.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, de huidige Vlaamse regering is agetreden met het fameuze Tienpuntenprogramma.

U zult zich onze kritiek op dit Tienpuntenprogramma nog wel herinneren. Voor ons was dat programma te minimaal. Met het Sint-Michielsakkoord is een deel - volgens onze berekeningen vier punten - van het Tienpuntenprogramma gerealiseerd. U ziet dit wellicht anders, maar er zijn alleszins nog enkele punten niet uitgevoerd.

Onze **voornaamste** kritiek op heel de staatsvorming en op het Sint-Michielsakkoord was altijd dat het Sint-Michielsakkoord ervoor gezorgd heeft dat alle Waalse eisen werden ingewilligd en dat de Vlamingen achterbleven met een aantal niet opgeloste belangrijke dossiers. Ik denk

Van Hautem

aan de transfers in de sociale zekerheid, maar niet alleen in de sociale zekerheid zoals in een van uw tien punten staat.

Er is nog de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde, zoals de heer Van Vaerenbergh heeft aangehaald.

Een ander punt handelde over het principe van de niet-inmenging in mekaar's bevoegdheden en territorium. Dat is nog altijd niet geregeld.

Het Sint-Michielsakkoord is volgens ons dus een strategische blunder geweest. Wallonië was vragende partij. Omdat het alles heeft gekregen wat het heeft gevraagd, heeft Wallonië zijn positie in België geconsolideerd maar fiscale autonomie en dergelijke hebben we nog steeds niet gekregen.

Het is jammer dat de interpellatie van de heer Van Vaerenbergh, die op 8 juni werd ingediend, nog steeds actueel is.

Mijnheer de minister-president, u hebt op de tribune en in de pers heel vaak gezegd dat het Sint-Michielsakkoord voor u geen eindpunt is. U hebt op zeker ogenblik zelfs gesproken over een confederaal model en was van oordeel dat delen van de sociale zekerheid moesten worden gesplitst of gefederaliseerd. U sprak toen onder meer over de ziekteverzekering, de pensioenen, de kinderbijslag en dergelijke.

Het is tot op heden alleen bij uw verbale wensen gebleven. Naar aanleiding van de interpellatie van de heer Van Vaerenbergh had ik van u graag vernomen wat u in het jaar dat u nog rest, zal ondernemen en hoe u de rest van uw Tienpuntenprogramma zal realiseren.

Dat het Sint-Michielsakkoord Wallonië alles heeft gegeven wat het vroeg en dat dus voor Wallonië hiermee de kous af is, werd vorige zaterdag bevestigd in De Morgen door PS-voorzitter Busquin. Ik citeer :

“Wat de Vlamingen nog altijd niet goed hebben ingeschat, is dat wij bij de Sint-Michielsakkoorden in niet geringe mate vragende partij waren. Het wordt altijd voorgesteld alsof de PS die staatshervorming heeft ondergaan. Niets is minder waar. In september 1992 heeft het partijbureau zich unaniem achter ons project voor de staatshervorming geschaard. Op die eisen hebben we voor 90 procent voldoening gekregen. Er is nog wel een statuutje links en rechts, maar wij zijn geen vragende partij meer.” Einde citaat.

Mijnheer de minister-president, naar aanleiding van deze interpellatie had ik van u dus graag vernomen hoe u de voor Vlaanderen zo belangrijke eisen zal realiseren. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik zal niet ingaan op wat de heer Van Vaerenbergh heeft gezegd over justitie en de Procureur des Konings.

Mijnheer de minister-president, ik had ook graag dat u daarvoor bevoegd was, maar het is nu eenmaal niet zo. Het heeft dus weinig zin hierover een discussie aan te gaan. Die discussie kan in het federale parlement worden gehouden.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Peeters, constitutioneel is het thans onmogelijk om ook verantwoordelijkheid te dragen voor de justitie.

De heer L. Peeters : De interpellatie van de heer Van Vaerenbergh is volgens mij achterhaald.

In de Septemberverklaring van de minister-president heeft hij naar de staatshervorming verwezen en wij hebben daarover in de Vlaamse Raad een grondig en vrij uitvoerig debat gehouden. Iemand die thans lid is van de federale regering heeft het standpunt van de SP bekendgemaakt en beklemtoonde het belang

van het Sint-Michielsakkoord en van de nieuwe perspectieven en instellingen die eruit voortvloeien, wat de heer Van Vaerenbergh ook niet heeft ontkend. Deze nieuwe instellingen moeten we eerst een kans geven, wat niet wegneemt dat er niet moet worden gestreefd naar een verdere verfijning van de federalisering.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer Peeters, wat betekent een periode van communautaire rust concreet voor de SP eenmaal het Vlaams parlement rechtsstreeks zal zijn verkozen ? Dat de huidige stabiliteit gehandhaafd moet blijven ?

De heer L. Peeters : De SP dringt aan op een periode van communautaire rust om de instellingen – de Vlaamse Raad en de nieuwe provincie Brabant bijvoorbeeld – de kans te geven zichzelf waar te maken, maar ontkent niet dat er een federale dynamiek bestaat. Deze federale dynamiek moet echter worden bepaald door de maatschappelijke problemen.

De heer P. Van Grembergen : Drie partijen, namelijk de VLD, de CVP en de Volksunie vragen de federalisering van bijvoorbeeld de kinderbijslag en de ziekteverzekering. Wordt het geen tijd dat ook de SP haar mening bekendmaakt ?

De heer L. Peeters : Uit de Septembernota en de verklaring van de minister-president daaromtrent blijkt, dat er voor het opstarten van gesprekken geen fundamentele tegenstellingen tussen de verschillende partijen vielen waar te nemen. De toenmalige SP-voorzitter heeft ook gezegd dat de aanvullende vergoedingen bespreekbaar zijn. De SP heeft daar geen twijfels over laten bestaan. Ik herhaal het nogmaals : die bespreking moet wel gebeuren op basis van de maatschappelijke problematiek en daarom hebben ook wij gesteld dat het absoluut nodig is dat dit parlement werk maakt

L. Peeters

van de echte problemen : de sociaal-economische problemen.

De meeste partijen en ook de Vlaamse regering hebben laten verstaan dat het Sint-Michielsakkoord geen eindpunt is, een element is in de federalistische dynamiek dat moet bijdragen tot een volwaardige culturele ontplooiing van ons volk. Er is echter een groot verschil tussen het evalueren van de nieuwe instellingen nadat ze een reële kans hebben gekregen om zichzelf te bewijzen en het nu reeds in vraag stellen van de fundamenten van deze instellingen.

Een periode van communautaire rust lijkt ons aangewezen om de Vlaamse Raad en de nieuwe provincie Brabant een kans te geven. Inderdaad, de wijze waarop de instellingen functioneren en zullen kunnen werken, is zoveel belangrijker dan de manier waarop de instellingen gestructureerd zijn.

Laten we in het Vlaams parlement prioriteit geven aan de echte problemen, de problemen waarvan de Vlamingen wakker liggen. Dat is de sociaal-economische situatie van Vlaanderen, het probleem van de tewerkstelling, van de herverdeling van de arbeid, van een volwaardig sociaal statuut, van de verstrakking van de gewestplannen – om het dan toch even over de zogenaamde rand rond Brussel te hebben –, van de beperking van de woonuitbreidingsgebieden, het ter beschikking stellen van sociale afbetaalbare woningen aan de autochtone bevolking. Collega Dielens komt daar zo dadelijk in een volgende interpellatie op terug.

Deze problemen moeten we aanpakken. Er zijn ook voor Vlaanderen in dit verband een aantal zeer fundamentele vragen. Zo moeten we antwoorden vinden op de “concurrentiemaatschappij”, de sociale neergang van de bevolking en de groeiende afhankelijkheid van de mens van een aantal minder gekende

krachten die het leven beheersen, zoals de media, de multinationals...

Collega Van Vaerenbergh, een notoir VU-politicus, heeft zopas een voorstel gedaan om dit mee in te vullen. Wij moeten over dergelijke dingen nadenken in plaats van steeds te beweren dat het nooit genoeg en nooit goed is. Momenteel is het belangrijk om aan dit inhoudelijke beleid te sleutelen. De Vlaamse Raad moet absolute prioriteit geven aan een constructief gesprek over dit onderwerp.

De voorzitter : De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, in het kader van deze interpellatie wil ik graag even dieper ingaan op een paar punten. Men heeft het hier gehad over de federale dynamiek. Ik ben ervan overtuigd dat deze federale dynamiek zijn eigen loop zal nemen.

Collega Peeters, de vraag of we in dit verband in ter plaats rust zullen blijven staan, dan wel of we de dynamiek verder gaan uitbouwen is niet aan de orde. Het ene zowel als het andere zal het geval zijn. Ik ben er samen met u van overtuigd dat de federale dynamiek **op** iets moet uitmonden. Dat iets moet dan uiteraard een beter Vlaanderen dan vandaag zijn. In dit verband geef ik u het voorbeeld van de communautarisering van de gezondheidszorg. Dat is veel meer dan een zuiver communautair probleem, het is het probleem van een goede organisatie van de gezondheidszorg in Vlaanderen. Het is een kwestie van goed bestuur op dat terrein. Als men dit als uitgangspunt neemt, dan geloof ik dat niemand zal zeggen dat deze dynamiek moet worden afgeremd. Ik hoop alleen dat men niet zal zeggen dat het hier niet om echte problemen gaat.

Mijn tweede voorbeeld ligt in het verlengde van wat collega Van Vae-

renbergh heeft aangestipt, namelijk het probleem van de splitsing van het gerechtelijk arrondissement.

Ik heb twee opmerkingen ter zake.

Ten eerste stel ik vast dat er in dit dossier een grondig verschil van mening bestaat tussen de Vlamingen en de Brusselse Vlamingen. Collega Cardoen heeft daar in de Senaat een voorstel over ingediend. Ik hoop dat we hierover een ernstig debat zullen kunnen voeren en als voorzitter van het Adviescomité Brussel en Vlaams-Brabant nodig ik iedereen uit om ondermeer op dit punt van gedachten te wisselen. Het is een feit dat wij hiervoor op dit ogenblik niet bevoegd zijn, maar daar mogen we ons niet achter verbergen. Een van de problemen is niet zozeer dat men het hele gerechtelijke apparaat niet gefederaliseerd heeft, maar wel dat het vervolgingsbeleid, een essentieel onderdeel van het gerechtelijk beleid, niet werd gefederaliseerd en dat er dus geen autonomie voor bestaat. Ik stel vast dat het college van Procureurs-Generaal in verband met bepaalde decreten besliste in bepaalde zaken niet te vervolgen. Dit is geen voorbeeld uit de Brusselse rand, het komt uit een arrondissement in Antwerpen. Als de federaal ingerichte rechterlijke orde beslist inzake een decreet van de Vlaamse Gemeenschap niet te vervolgen, dan staat men met dat decreet natuurlijk nergens.

Mijnheer de minister-president, dit is een belangrijk probleem waar ik u graag nog even attent op wou maken, want het komt steeds weer op hetzelfde neer, namelijk het goed functioneren van de autonomie die we hebben.

Ik ben de eerste om te erkennen dat de staatshervorming en de nieuwe instellingen ons heel wat hebben bijgebracht. Wij moeten er echter voor zorgen alle instrumenten doeltreffend te gebruiken om een degelijk beleid te voeren en te dien einde is wat meer verfijning zeker aangewezen.

Suykerbuyk

Ik kom nu tot mijn laatste opmerking en hiervoor richt ik mij meer speciaal tot de heer Van Hauthem die daarnet beweerde dat de heer Busquin zou hebben verklaard : "Wij hebben alles". Ik las echter dat de Franstaligen – en dat heeft ook te maken met de dynamiek van de staatsvorming – naar aanleiding van het decreet Lebrun zouden hebben verklaard dat het beter was zich niet tot Vlaanderen te richten, dus niet naar het Vlaamse canossa te gaan omdat hen daar bepaalde eisen zouden worden gesteld. Dat is uiteraard andere taal dan die van de heer Busquin en een dergelijke uitspraak bewijst meteen dat de uitspraak "wij hebben alles" totaal verkeerd is en indruist tegen verklaringen die door bepaalde Walen werden gedaan.

De voorzitter : Minister-president Van 'den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ingaand op de interpellaties en de betogen meen ik te mogen stellen dat het Vlaamse Tienpuntenprogramma van 1991 grotendeels werd gerealiseerd door het Sint-Michielsakkoord en de daarop volgende staatsvorming.

Wij moeten echter genuanceerd kunnen optreden. Bij herhaling heb ik vanop deze tribune en namens de Vlaamse regering gezegd dat een aantal punten niet werden gerealiseerd, al zijn de essentiële doelstellingen van het Tienpuntenprogramma wel bereikt.

Op 1 januari 1995 zal de provincie Vlaams-Brabant worden opgericht en de overdracht van middelen en bevoegdheden zal toenemen, ook voor Vlaanderen. Het is dan ook eigenaardig te beweren dat de financiële stroom enkel naar Wallonië vloeit ; het is immers over alle fracties heen geweten dat ook de Vlaamse begroting dank zij dit akkoord gevoelig en op een evenredige wijze is gestegen.

Bovendien bestaat de kans – al mag ik zeggen dat het een zekerheid is – dat de nieuwe Vlaamse instellingen worden uitgebouwd, gelet op de rechtstreekse verkiezing van het Vlaamse parlement bij de volgende verkiezingen.

Mijnheer Van Vaerenbergh, het is inderdaad juist dat het Tienpuntenprogramma voorzag in de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde "voor de regionale en nationale verkiezingen, mits er in waterdichte garanties wordt voorzien voor een gewaarborgde vertegenwoordiging van de Brusselse Vlamingen in het parlement". Deze twee elementen waren uitdrukkelijk aan elkaar gekoppeld. U weet trouwens dat er heel wat vragen rezen, niet rond het principe, maar wel rond de praktische toepassing. De splitsing werd gerealiseerd voor de regionale verkiezingen, maar niet voor de federale verkiezingen.

Toch geloof ik, samen met de meerderheid van deze vergadering, dat deze – zij het gedeeltelijke – splitsing belangrijk was. Trouwens, zal de Franse Gemeenschap zich in de toekomst nog in dezelfde mate inspannen om "de belangen" van de Franstaligen in de Vlaamse rand te behartigen, indien zij niet langer deel uitmaken van haar kiezerscorps ? Dit neemt echter niet weg dat de logische doortrekking van het territorialiteitsprincipe de volledige splitsing van het kiesarrondissement impliceert.

Dit blijft een prioritair aandachtspunt in het debat over de institutionele hervormingen.

Deze hervorming is niet beëindigd. Ik wil daaromtrent in alle klaarheid ons standpunt herhalen. Het is – zoals de heer Suykerbuyk daarstraks ook heeft gezegd – een dynamisch proces. Ik herinner ter zake nogmaals aan de passus in het project Vlaanderen-Europa 2002, goedgekeurd door de unanieme Vlaamse regering – geen enkele fractie in deze Vlaamse regering uitgezonderd –

waarin uitdrukkelijk wordt vermeld dat de politieke discussie over de verdere regionalisering van de sociale zekerheid, het sociaal-economisch beleid, het wetenschapsbeleid en het vervoerbeleid in alle vrijheid en op alle niveaus verder moet worden gevoerd. Dit is de unanieme stelling van alle leden van de Vlaamse regering.

Zoals ik op 27 september 1994 in de zogenaamde Septemberverklaring heb aangekondigd, zal ik inderdaad namens de Vlaamse regering de Vlaamse, democratische, politieke partijen uitnodigen om de voorbereidingen te starten voor een dialoog met de Franstaligen over mogelijke verdere stappen in de staatsvorming. Ik kan hier trouwens bevestigen dat ik hiertoe de eerste informele contacten heb gelegd.

Wat de provincie Vlaams-Brabant betreft, zal de Vlaamse regering ten volle de haar ter beschikking staande middelen aanwenden tegen de met de federale loyaliteit strijdige handelingen.

Wat de splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde betreft, liggen diverse voorstellen voor in het federale parlement die aldaar hun beslag zullen krijgen. Mijnheer Van Hauthem, ik meen, tenminste indien wij dit principe nog gemeenschappelijk aangaan, dat wij nog altijd in een rechtsstaat leven ; ik weet ook dat u zeker voor dit argument vatbaar bent. In een rechtsstaat moeten toegekende bevoegdheden correct worden uitgevoerd.

Ik deel ook de opvattingen van andere leden die het woord hebben gevoerd. Het is natuurlijk onaanvaardbaar en onverantwoord dat zoals mij trouwens werd bevestigd onder meer door de heer Cardoen bepaalde bijeenkomsten in het betrokken gerechtelijk arrondissement in het Frans worden gehouden. Het is trouwens niet alleen een kwestie van onhoffelijkheid. Ik steun dus de gedachte dat de federale minister van

Van den Brande

Justitie gehouden is al het nodige te doen opdat op het vlak van onthaal de zaken op een correcte manier verlopen.

Mijnheer Suykerbuyk, het punt dat u hebt aangehaald met betrekking tot de uitvoering van decreten en het gerechtelijk gegeven daaraan verbonden, is belangrijk om een consequente, adequate uitvoering te geven aan het decretale werk dat wij verrichten.

Mijnheer Peeters, ik meen dat er geen enkele tegenstrijdigheid is of onderscheid van mening. U kent de unanieme houding van de collega's in de Vlaamse regering. Het is juist – en ik heb het op 27 september ook met zoveel woorden gezegd – dat wij alles op alles moeten zetten en ons niet mogen laten afleiden van wat wij moeten doen op het vlak van de economische vooruitgang – wat wij ook doen in de feiten elke dag – op het vlak van de werkgelegenheid waarvoor wij 8,5 miljard frank hebben ingeschreven. Wij hebben bijzondere en belangrijke initiatieven uitgewerkt inzake wetenschap en technologie ; er zijn de drie belangrijke initiatieven die ik heb genomen op het vlak van milieu, onderwijsvorming, infrastructuur. Elke dag worden nog nieuwe initiatieven genomen, wordt uitgevoerd niet alleen wat in het Vlaams regeerakkoord werd ingeschreven maar ook in de verschillende beleidsbrieven, gekoppeld aan de ideeën in Vlaanderen-Europa 2002.

Dit is de opdracht die ons dagelijks ten volle bezighoudt.

Dit sluit niet uit dat, in het licht van de opdracht die ik mijzelf namens de Vlaamse regering heb toegemeten, en in het kader van het nieuwe, rechtstreeks verkozen parlement, onze aandacht ook gaat naar die zaken die moeten worden bijgestuurd en die tot een verdieping van de staatshervorming moeten leiden. Het is niet : of-of maar het is en-en,

met volle prioriteit voor datgene wat de mensen bekommert in verband met jobs, economische vooruitgang en werkgelegenheid.

De viervoudige doelstelling waar we voor staan is een betere kwaliteit van onze Vlaamse samenleving, meer werk, een beter bestuur en meer Vlaanderen in België.

Het blijft mijn diepe overtuiging dat wij de gemeenschappelijke opdracht hebben, over de verschillende fracties heen, om de voorbereidingen te treffen opdat met de institutionele kracht van het eerste, rechtstreeks verkozen Vlaamse parlement, een diepere invulling kan worden gegeven aan datgene wat wij onder maximale autonomie in België verstaan. Sommigen zullen daarover een andere mening hebben, maar ter zake kan geen onduidelijkheid bestaan. Deze staatshervorming moet leiden tot meer homogene, samenhangende bevoegdheidspakketten die in essentie leiden tot een betere kwaliteit van besturen en tot een grotere kwaliteit van de Vlaamse samenleving en dit in een België met twee deelstaten, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Duitssprekenden.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister-president voor zijn antwoord.

Ik onthoud twee zaken. Ten eerste, de voorbereidingen voor verdere gesprekken inzake de staatshervorming zijn bezig, minstens op het informele vlak.

Ten tweede, de minister-president heeft nogmaals beklemtoond dat hij federale loyaliteit zal blijven betrachten en eisen van alle componenten in deze staat, ook van de federale staat.

Mijnheer de voorzitter, ik zal een met redenen omklede motie indienen.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, aangezien onze fractie noch bij de formele of de informele gesprekken, noch bij de dialoog van gemeenschap tot gemeenschap wordt betrokken, zullen wij om de maand een interpellatieverzoek over deze gesprekken indienen.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Van Vaerenbergh werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd.

Ze moet uiterlijk 24 uur na de sluiting van de vergadering zijn ingediend.

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Mijnheer Van Vaerenbergh, u moet mij wel een schriftelijke aankondiging bezorgen.

Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer J. Van Hauthem tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het Vlaams-Brabantbeleid van de Vlaamse regering in het licht van de uitslagen van de gemeenteraadsverkiezingen van 9 oktober laatstleden

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, en de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de noodzaak van een samenhangend

Vlaams beleid voor Brussel en Vlaams-Brabant

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde interpellaties van de heer Van Hauthem tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het Vlaams-Brabant-beleid van de Vlaamse regering in het licht van de uitslagen van de gemeenteraadsverkiezingen van 9 oktober laatstleden en van de heer Van Vaerenbergh tot minister-president Van den Brande en de heer Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de noodzaak van een samenhangend Vlaams beleid voor Brussel en Vlaams-Brabant.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, net zoals voor de vorige interpellatie is het, wat dit thema betreft, niet de eerste keer dat in deze Vlaamse Raad over Vlaams-Brabant wordt gedebatteerd, en meer bepaald over het beleid, of het gebrek aan beleid, van de Vlaamse regering ten overstaan van Vlaams-Brabant.

U hebt altijd beweerd dat de Vlaamse regering de nodige aandacht besteedt aan Vlaams-Brabant en aan de vrijwaring van het Vlaamse karakter ervan. Ik verwijs naar uw beleidsverklaring en de brochure Vlaanderen-Europa 2002. Deze brochure bevat echter wel een pijnlijke uitschuiver : de zes faciliteitengemeenten worden samen met Brussel vernoemd.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Van Hauthem, u verwijst naar de eerste uitgave van de brochure. In de tweede uitgave werd dit euvel rechtgezet.

De heer J. Van Hauthem : Ik herhaal dat u in verklaringen en brochu-

res steeds benadrukt voldoende aandacht te besteden aan Vlaams-Brabant. De werkelijkheid is echter anders ! De verfransing neemt toe ! De jongste gemeenteraadsverkiezingen zijn de beste barometer om de verfransing te meten.

Omdat de resultaten van Brussel – een ware ramp – wat te pijnlijk zijn voor de Vlamingen laat ik ze achterwege.

Sinds 9 oktober 1994 knipperen de rode lichten ook in Vlaams-Brabant. De Vlaamse lijsten boeren in de faciliteitengemeenten achteruit. De overwegend Franstalige gemeentebesturen hebben schaamteloos jarenlang een francofone importpolitiek mogen voeren. De slechte score van de Vlaamse lijsten bewijst de nefaste gevolgen van de faciliteiten in die bepaalde gemeenten. Erger nog ! De Franstaligheid rukt ook op in andere gemeenten van Vlaams-Brabant. In Overijse verzamelde de Franstalige lijst Union meer dan 30 percent van de stemmen en behaalde ze 10 van de 27 zetels. In Hoeilaart komen de Franstaligen voor het eerst in de gemeenteraad met 14 percent, goed voor 3 zetels ; in Meise doet een Franstalige zijn intrede in de gemeenteraad ; in Dilbeek stijgt het aantal Franstalige verkozenen van 5 naar 6, Zaventem is goed voor 4 zetels (+1), Grimbergen 4 zetels (+1), Tervuren 4 zetels (+1), Beerse 14 zetels (+2), Sint-Pieters-Leeuw 5 zetels (+2). Dit betekent dat de Franstaligen ongeveer 40 zetels meer behalen dan in 1988.

Een vergelijking van de resultaten van 1982, 1988 en 1994 toont een stijgende aanwezigheid aan van Franstaligen in de gemeenteraden.

De Franstaligen wrijven zich in de handen. Zij weten heel goed wat ze willen en hebben daarover in de verkiezingsprogramma's voor de gemeente- en provincieraad geen twijfel laten bestaan. Zij eisen een uitbreiding van de faciliteiten buiten de zes faciliteitengemeenten, Franstalig onderwijs in Halle-Vilvoorde en

steun aan het Franstalige verenigingsleven.

De Franstaligen in Vlaams-Brabant wéten wat ze willen, streven hun doelstellingen met succes na en kunnen daartoe bovendien rekenen op de uitgesproken steun van de Franse Gemeenschap.

Mijnheer de minister-president, in uw antwoord op de vorige interpellatie benadrukte u al dat het uit moet zijn met de inmenging van de andere deelstaten in aangelegenheden waarvoor zij niet bevoegd zijn. Ik neem aan dat u daarmee op de Franse Gemeenschap doelt, hoewel we weten dat deze nog altijd de ruggegraat van het Franstalige offensief vormt. "Carrefour" verschijnt nog altijd in een oplage van 100.000 exemplaren, in de begroting van de Franstalige Gemeenschap zijn nog altijd posten ingeschreven die expliciet betrekking hebben op Franstalige verenigingen en initiatieven in Vlaams-Brabant, enzovoort. De Franstaligen weten zich dus gesterkt door de steun van de Franstalige Gemeenschap.

Wat kan de Vlaamse Gemeenschap daartegenover zetten ? Ik durf niet te beweren dat er niets gebeurt, maar er komt hoe dan ook weinig en zeker onvoldoende reactie. We sturen een arrondissementssaris naar de gemeenteraden van de zes faciliteitengemeenten om na te gaan of alles daar conform de taalwetgeving verloopt, Vlabinvest laat op zich wachten waar het de bouw van een aantal sociale woningen in bepaalde "bedreigde" gemeenten betreft, maar meer nog kijken we uit naar de criteria die zullen worden gehanteerd om die woningen toe te kennen. We munten uit in verbaal protest tegen de inmenging van de Franstalige Gemeenschap, maar ondernemen niets. We betalen zelfs de verfransing van Vlaams-Brabant door jaarlijks ongeveer 170 miljoen frank te spenderen aan het Franstalige onderwijs in de regio.

Als wij dan opperen dat het mis-

Van Hauthem

schien zinvol is het voorbeeld van de Franstalige Gemeenschap te volgen – die weigert immers de Vlaamse school in Komen te financieren – dan neemt u gas terug en zegt u dat de Vlaamse Gemeenschap de wet niet met de voeten hoeft te treden, louter omwille van het feit dat zij dat wel doen. Dit neigt naar een eenzijdig huwelijksbedrog : vroeg of laat spat een dergelijk huwelijk uit elkaar. Waarom dan nog die schaamte ? Zelfs als wij de rechtsstaat met respect bejegenen, wat heeft het voor zin dit te blijven doen als de andere kant dat niet opbrengt ? Wanneer zal de Vlaamse regering eindelijk laten merken dat het haar ernst is met de vrijwaring van het Vlaamse karakter van Vlaams-Brabant ? Het wordt hoog tijd dat de Franstaligen in Vlaams-Brabant duidelijk ondervinden dat zij niet langer welkom zijn in deze provincie als ze niet bereid zijn zich aan te passen. Tijdens de vorige zittingsperiode belegde de toenmalige minister voor Binnenlandse Aangelegenheden, de heer Van den Bossche, een soort conferentie van Vlaamse gemeenteraadsleden. Dit initiatief bloedde dood, maar waar wacht u op om het nieuw leven in te blazen ? Er moet een strategie worden ontwikkeld in overleg met de gemeentebesturen van de betrokken gemeenten, met als doel een radikaal Vlaams imago op te hangen. Het werkt, weet u, denk maar aan de aktie “Dilbeek, waar Vlamingen thuis zijn”. Heel wat Franstaligen hebben toen ongetwijfeld twee keer nagedacht vóór ze zich daar gingen vestigen, omdat ze beseften dat niet alles hen op een gouden schotelletje zou worden aangereikt.

Wanneer zal u eens onderzoeken in hoeverre Vlaamse initiatieven, bijvoorbeeld in de faciliteitengemeenten, worden misbruikt ten gunste van een verfransingspolitiek. Ik verwijs hierbij concreet naar Domus Flandria, het sociaal huisvestingsproject van minister De Batselier, dat op zichzelf uitstekend is, maar

waarvan we kunnen vaststellen dat het gemeentebestuur van Linkebeek het schromelijk misbruikt om Franstaligen uit Brussel te “importeren” naar Vlaams-Brabant. Het OCMW van Linkebeek beslist dan eigenhandig van 70 percent van de hen toegevoegde woningen aan Franstaligen toe te kennen en slechts 30 percent aan Nederlandstaligen. Een positief Vlaams sociaal initiatief wordt misbruikt om aan de verfransing bij te dragen.

Terwijl dat gebeurt, zijn wij intussen al vier jaar aan het muggeziften over een decreet ter zake dat wij volledig steunen maar dat maar niet wordt goedgekeurd, namelijk het decreet Suykerbuyk-Van Vaerenbergh. Er is altijd wel iemand die een of ander aspect ervan in twijfel trekt : schenden we het principe van de vrijheid van vestigingsplaats niet, is dit wel conform een bepaalde wetsbepaling, enzovoort. Het decreet reist onophoudelijk tussen de Raad van State en de Vlaamse regering, maar intussen wachten de Franstaligen geduldig af. De tijd speelt in hun voordeel. Toen we hier het decreet Coveliers – dat ondermeer het taalgebruik, ook inzake het openbaar leven, via officiële weg moest regelen – hebben besproken, werd dit door een aantal partijen onbarmhartig afgebroken.

Waarom kan voor heel Vlaams-Brabant geen regeling worden getroffen ? Het goede voorbeeld werd reeds gegeven door het gemeentebestuur van Overijse door het toekennen van woningen en gronden aan gezinnen te koppelen aan een aantal voorwaarden.

Waarom neemt de Vlaamse regering geen aanvang om op het vlak van ruimtelijke ordening een echt beleid inzake Vlaams-Brabant te voeren ? Het argument dat zoiets zou ingaan tegen de mensenrechten en de Grondwet geldt hier niet. De regelingen die in Nederland bestaan zijn heel wat strikter dan de Vlaamse, en gaan overigens heel wat verder dan de bepalingen uit het decreet van de

heren Suykerbuyk en Van Vaerenbergh. Bovendien hebben ze allemaal de toetsing van alle internationale rechtsinstanties moeiteloos doorstaan.

Nederland kan bezwaarlijk een conservatief land worden genoemd. Stelt men hier zoiets voor, dan wordt men meteen betiteld als anti-Europees en eng, en wordt men bestempeld als verfoeilijke nationalist, xenofob en zelfs racist. Ondertussen rukt de Franstaligheid verder op in Vlaams-Brabant.

Ik besef echter ook wel dat men de problematiek van Vlaams-Brabant niet geïsoleerd kan bekijken, en dat ze in de relatie met Brussel moet worden gezien.

Een van de oorzaken van de verfransing en de internationalisering van Vlaams-Brabant is precies deze stad Brussel, die iedere dag minder leefbaar wordt door de vervreemding, de criminaliteit en de verloedering van volledige wijken. Dit leidt ertoe dat mensen uit Brussel vluchten, en zolang Brussel een onleefbare stad blijft, zal die stadsvlucht aanhouden.

Een andere factor van de onleefbaarheid is Euro-Brussel – het feit dat de politieke instellingen van de Europese Unie in Brussel zijn gevestigd. In en om Brussel hebben zich nu al om en bij de 150.000 kapitaalkrachtige Eurocraten gevestigd, die ervoor zorgen dat de woningen niet meer betaalbaar zijn voor de autochtone bevolking. Zij creëren ook een taalkundig probleem : door de uittocht van jonge Nederlandstalige gezinnen uit de rand rond Brussel vestigen zich daar Nederlandsonkundigen. In die context zou het bijna misdadig zijn om het gemeentelijk stemrecht, voorzien in het verdrag van Maastricht, zomaar zonder voorwaarden toe te passen.

U neemt her en der wel enkele initiatieven zoals Vlabinvest, maar die vormen slechts een druppel op een hete plaat. Ze staan bovendien in schril contrast met uw standpunt dat

Van Hauthem

Brussel als Europese hoofdstad een troef is, wat echter op taalkundig en sociaal vlak niet het geval is.

Dan staan wij nog niet eens stil bij het feit dat de Europese Unie aan uitbreiding toe is. Op zich heb ik daar niets op tegen, ware het niet dat Brussel mijns inziens zijn verzadigingspunt heeft bereikt, maar toch zullen wij nog nieuwe diplomatieke vertegenwoordigingen, nog nieuwe ambtenaren en nog nieuwe firma's moeten verwelkomen. Brussel is daarvoor echter te klein, en de bevolking van Vlaams-Brabant draagt de gevolgen van deze evolutie.

Het getuigt dus van een dubbelzinnige houding maatregelen te treffen die de pijn moeten verzachten, maar aan de andere kant achter een project te staan dat deze pijn precies veroorzaakt.

De persberichten over het Structuurplan Vlaanderen van minister Kelchtermans laten uitschijnen dat een groot deel van Vlaams-Brabant op het vlak van ruimtelijke ordening deel zou uitmaken van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Dan is het hek natuurlijk helemaal van de dam, want dan kunnen wij spreken over een antibeleid inzake Vlaams-Brabant.

De Franstaligen nemen dus rustig hun tijd, zij wachten af en het Vlaamse parlement speelt – wellicht ongewild – hun spelletje mee. In dit kader vermeld ik nog even dat ik het misdadig zou vinden om stemrecht toe te kennen aan EU-onderdanen.

Wij weten allemaal waar hun belangen liggen. Zij wonen meestal in die gemeenten waar de Franstaligen al sterk vertegenwoordigd zijn. Zij zullen in grote getale voor die Franstalige lijsten stemmen omdat hun belangen nu eenmaal gelijklopend zijn. De Franstalige partijen rekenen daarop en zijn er zeker van dat dat het geval zal zijn. Wij mogen zo de Vlaamse aanwezigheid in een aantal

faciliteitengemeenten vergeten. Wij mogen daar de boeken dicht doen. Wij verliezen dan de meerderheid onder andere in Overijse en daardoor wordt de aanwezigheid van Franstaligen in Vlaams-Brabant opnieuw versterkt.

Mijnheer de minister-president, wat is in het licht van de resultaten van de gemeenteraadsverkiezingen van 9 oktober wat Vlaams-Brabant betreft uw actieplan om de Franstalige inwijking en de verfransing in te dijken ?

Vindt u niet dat de Vlaamse regering het grootste voorbehoud moet maken en er voor moet zorgen dat België zijn veto stelt bij het zo maar verlenen van stemrecht, zonder voorwaarden, aan EU-onderdanen.

Wij zijn in Vlaams-Brabant niet gediend met woorden maar wel met daden. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik zal niet herhalen wat de vorige spreker reeds heeft gezegd. Zijn gevolgtrekkingen zijn slechts woorden, zij brengen geen initiatieven aan om tot een concrete oplossing te komen.

Op 1 januari wordt de provincie Vlaams-Brabant werkelijkheid. Niemand kan ontkennen dat dat een verworvenheid is. Vlaams-Brabant, met het arrondissement Halle-Vilvoorde, zal de rijkste provincie zijn. Het arrondissement is de economische groeipool in Vlaanderen. Recentere gegevens in de pers leiden tot die vaststelling. Halle-Vilvoorde heeft het grootste gemiddeld inkomen per hoofd. Dat wijst erop dat de toekomstige provincie Vlaams-Brabant een krachtige provincie kan zijn.

Er zijn natuurlijk ook schaduwzijden.

Brussel 19 drukt langs alle kanten op

de omliggende gemeenten in Vlaams-Brabant, zowel op financieel, cultureel, welzijns-, economisch, ruimtelijk als op stedenbouwkundig vlak. Eén zesde van de inwoners van de nieuwe provincie spreken een andere taal dan het Nederlands.

De vraag rijst wat wij moeten doen wanneer wij willen dat Vlaams-Brabant integraal deel uitmaakt van Vlaanderen. De Volksunie meent dat er een aantal maatregelen moeten worden genomen op de volgende gebieden.

Wij wensen in de eerste plaats sterke gemeenten. Daarom hoop ik dat het volgende parlement, zoals het in het Sint-Michielsakkoord is voorzien, grondwetgevend zal zijn, al was het maar om de organieke gemeentewetgeving naar de gewesten over te dragen. Op dat ogenblik zal Vlaanderen beschikken over een instrument om andere gemeenten te maken dan in Brussel en Wallonië, ook in Vlaams-Brabant. Sterke gemeenten kunnen een goede taalpolitiek voeren. Dat houdt in dat men kan verplichten dat iederen die in Vlaanderen woont Nederlandstalig onderwijs volgt. Ik wik en weeg mijn woorden. Een gemeenschap die zichzelf respecteert, heeft de plicht ervoor te zorgen dat alle inwoners zich in die gemeenschap integreren. Dat betekent dat iedereen hetzelfde onderwijs moet volgen.

Mijnheer de minister-president, ik vraag u goed na te denken over wat hier vandaag wordt gezegd.

Ten tweede, het Vlaams parlement eindelijk eens ophouden met bang te zijn voor hun eigen schaduw. De Vlaamse Raad is bevoegd voor de eigen gronden, huizen of appartementen. Wij moeten daaruit de nodige conclusies trekken en de juiste maatregelen nemen. Onze eigen Vlaamse inwoners moeten worden beschermd tegenover de inwijkelingen. Er is in Vlaams-Brabant een sociale verdringing waar te nemen. Tal van studies bewijzen dat. De so-

Van Vaerenbergh

ciale huisvesting is een probleem dat voorrang moet krijgen. Het moet mogelijk zijn een eigen woning te verwerven in het eigen dorp, in de eigen provincie. Ook positieve discriminatie moet mogelijk zijn.

Wij hebben, ten derde, nu een eigen provincie Vlaams-Brabant, maar we weten allemaal dat de taalwetgeving nog tot nadenken stemt. In de Grondwet staat dat het taalgebruik in België vrij is. Het is dus onze taak die grondwettelijke regel te wijzigen en de gemeenschappen de bevoegdheid te geven voor de taalwetgeving. Dat zal vele problemen oplossen.

Mijnheer de minister-president, in de nota – waarvan wij in de pers kennis hebben genomen – die op uw voorstel op 9 november door de Vlaamse regering is goedgekeurd, wordt opgesomd wat er voor Vlaams-Brabant al is gebeurd, of nog zal gebeuren. Daarin staat dat Vlaanderen grondwettelijk niet bevoegd is om regelend op te treden inzake het openbaar taalgebruik.

Ik wijs terzake op een bijzonder aspect. Iemand die in een faciliteiten-gemeente woont, moet door de provincie – dus door de provincie Vlaams-Brabant – principieel in zijn eigen taal worden bediend.

Kunnen we het systeem niet om-draaien ? Wie faciliteiten en taal-rechten heeft in de zeven gemeenten in Vlaams-Brabant, zou zich tot zijn gemeentebestuur moeten richten dat ervoor zou moeten zorgen dat alles in het Nederlands verloopt en dat alles in het Nederlands wordt over-gemaakt aan de provincie.

Over deze denkpiste zou moeten worden nagedacht. Het resultaat is nu dat de provincie Vlaams-Brabant faciliteiten zal moeten verlenen aan deze inwoners. Er zullen dus in Leuven vertaalmachines noodzakelijk zijn. Deze toestanden wensen we op termijn te veranderen. De rechten zijn grondwettelijk verleend maar ze moeten en kunnen alleen gelden in

de faciliteitengemeenten en niet op het vlak van de provincie Vlaams-Brabant. Het zijn de gemeenten die het nodige maar moeten doen en voor vertaling zorgen.

De federale staat zou ervoor moeten zorgen dat al zijn diensten in het Nederlands verlopen en dat er geen tweetalige diensten, zoals rijks-wacht of de dienst der belastingen, meer bevoegd zijn voor Vlaams-Brabant. Dat zou al een stap in de goede richting zijn.

Wat de Vlaamse staat betreft, heb ik al gewezen op elementen die be-slist te voorschijn moeten komen bij het taalgebruik en de grond, woon-en bouwpolitiek. Het openbaar le-ven in Vlaanderen moet in ieder ge-val in het Nederlands verlopen. Daarvoor moeten we echter de in-strumenten krijgen en moet eventu-eel de Grondwet worden aangepast.

We moeten ook ophouden met bang te zijn van onze eigen schaduw. Ik verwijs ter zake naar mijn voorstel van decreet. De Raad van State is van oordeel dat de contacten met het openbaar bestuur volkomen in het Nederlands moeten verlopen. Keur dit voorstel van decreet goed en de problemen zullen grotendeels opge-lost zijn.

Tenslotte nog iets over Europa.

Mijnheer de minister-president, ik heb vorige week de eerste minister geïnterpelleerd, 19 december is een cruciale datum want dan hakt de commissie de knoop door. De pre-mier heeft geantwoord dat er twee mogelijkheden zijn : ofwel wordt er getornd aan de ontwerprichtlijnen, ofwel wordt aan de interne wetge-ving gesleuteld.

Het systeem moet alleszins klaar en duidelijk zijn. Mijn partij is voor-stander van stemrecht in bepaalde voorwaarden. De Vlaamse regering moet er, zoals ze al zo vaak heeft bepleit bij de federale regering, op aandringen dat die voorwaarden in-derdaad worden vervuld. Pas dan

VU- Kamerlid E. Van Vaerenbergh interpeleerde tezamen met VB- Kamerlid J. Van Hauthem minister-president L. Van den Brande (CVP) over het Vlaams-Brabantbeleid van de Vlaamse regering

zullen we een oplossing kunnen uit-werken.

De minister-president heeft een be-leidsnota gemaakt voor zijn rege-ring. Wanneer zal die in de Vlaamse Raad worden besproken ? De nota gaat uit van de minister-president en van zijn administratie en is waar-schijnlijk al besproken door de mi-nisters, maar ook het parlement kan een bijdrage leveren.

Mijnheer de minister voor Brusselse Aangelegenheden, hoe zit het met het structureel overleg en met de sa-menwerking in verband met de pro-vincie Vlaams-Brabant en de Vlaam-se Gemeenschapscommissie ?

De vorige regering had voorgesteld om een onthaalbrochure te maken zoals Carrefour. Hoe zit het met de Vlaamse informatiecampagne en het onthaalbeleid voor niet-vlamin-gen ?

BEGROETING VAN EEN BUITENLANDSE DELEGATIE

De voorzitter : Dames en heren, namens u allen heet ik de delegatie van het Zuid-afrikaanse Parlement dat onze debatten volgt vanop de tribune van harte welkom. (*Applaus*)

INTERPELLATIES (Regl. art. 78) (Vaststelling)

Interpellatie van de heer J. Van Hauthem tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het Vlaams-Brabant-beleid van de Vlaamse regering in het licht van de uitslagen van de gemeenteraadsverkiezingen van 9 oktober laatstleden

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, en de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de noodzaak van een samenhangend Vlaams beleid voor Brussel en Vlaams-Brabant.

De voorzitter : Mevrouw Creyf heeft het woord.

Mevrouw S. Creyf (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren, hoe langer en hoe luider het Vlaams Blok roept dat Brussel onleefbaar is, hoe onleefbaarder Brussel wordt. (*Hilariteit bij het VB*)

Wie wil er nu gaan wonen in een stad waarvan voortdurend wordt gezegd dat ze onleefbaar is. Deze negatieve houding die getuigt van antipolitiek is een onderdeel van het probleem, maar zeker geen onderdeel van de oplossing.

De cijfers over de verfransing van Vlaams-Brabant zijn hier al geciteerd. De diagnose is gesteld. We kunnen er niet onderuit dat er een reële Franstalige dreiging bestaat in de rand. Dit vaststellen wil ook zeggen dat er iets aan gedaan moet worden. Dit veronderstelt een beleid dat verder reikt dan een aantal losse maatregelen. Ik denk bijvoorbeeld aan de initiatieven van Vlabinvest. Dit is een goed en noodzakelijk instrument, maar zal onvoldoende zijn om de verfransing in te dijken.

Dan wil ik het ook hebben over de Vlaamse strategie tegenover Brussel. Ik ga daarbij uit van de resultaten van de recente gemeenteraadsverkiezingen van 9 oktober jongstleden. Het aantal Nederlandstalige gemeenteraadsleden is na de jongste verkiezingen gedaald. We staan terug op de score van 1982, al moeten we daarbij erkennen dat een aantal zetels in Brussel verdwenen zijn louter om demografische redenen. In alle Brusselse gemeenten, Elsene en SintGillis uitgezonderd, werden Nederlandstaligen verkozen in de gemeenteraden. Het aantal Nederlandstalige schepenen daalde, maar daartegenover zijn er nu meer dan voorheen, gemeenten met een Vlaming in het schepencollege, namelijk 14 tegenover 12.

Een belangrijke vaststelling is dat eentalige Vlaamse lijsten en eentalige Vlaamse kartellijsten het niet goed deden. De grote meerderheid van de Vlaamse gemeenteraadsleden en van de Vlaamse schepenen werden verkozen op ideologisch tweetalige lijsten en de lijsten van de burgemeester. Dit brengt mij tot het besluit dat een goed overwogen en evenwichtige samenwerking met de Franstaligen de participatie van de Vlamingen in de Brusselse schepencolleges kan bevorderen. Ik ben het niet eens met het Vlaams Blok dat een politiek voert van radikaliseren. Radikaliseren heeft geen zin, stoot de mensen verder af. Dit is zeker niet de oplossing op lange termijn voor Brussel.

Uit de resultaten blijkt ook dat 10 tot 20 procent van de kiezers met Nederlandstalige identiteitskaarten niet op Vlaamse kandidaten heeft gestemd. Moeten we daaruit besluiten dat een deel van de Vlamingen verkiest met hun stem mee te bepalen wie burgemeester wordt van de gemeente waar ze wonen, misschien zelfs te koste van stemmen voor Vlaamse kandidaten ? Dan wil ik ook nog beklemtonen dat honderden Vlamingen die in de week in Brussel wonen en werken niet in Brussel stemmen omdat ze nog altijd in Vlaanderen, op het adres van hun ouders, gedomicilieerd zijn waar ze in het weekend naartoe gaan. Ik zou er willen op aandringen dat deze jonge mensen hun situatie zouden regulariseren zodat ze mee kunnen werken aan de versterking van de Vlaamse aanwezigheid in Brussel.

Verder waren er de perikelen in Brussel-hoofdstad die de Nederlandstaligen – en wellicht de CVP in het bijzonder – geen dienst bewezen.

De resultaten van de verkiezingen van 9 oktober laatstleden zijn misschien wel minder somber dan men aanvankelijk vermoedde, maar zij ontslaan ons hoe dan ook niet van het volgen van een strategie voor het veilig stellen van de politieke vertegenwoordiging van de Nederlandstalige gemeenschap in het Brussels Gewest en de gemeenten.

Het lokale niveau is erg belangrijk voor de aanwezigheid van de Vlamingen. Wat zeker te maken heeft met het aantal Vlamingen dat in Brussel woont, is het feit dat jonge mensen de hoofdstad verlaten en dat er onvoldoende Vlamingen kunnen worden gerecupereerd uit de overige Vlaamse regio's.

Naast de demografische evolutie speelt ook het reële gemis aan politieke macht op gemeentelijk niveau een rol. Dit creëert een breuk tussen de bevolking en de politieke bestuurders.

Mijn conclusie is dat wij het aantal

Creyf

Vlamingen in Brussel moeten doen toenemen, maar niet via negatieve slogans. Vlaanderen moet Brussel heroveren met mensen.

Op institutioneel vlak worden er opnieuw een aantal eisen gesteld op het vlak van gegarandeerde vertegenwoordiging van Vlamingen. In dat verband verwijs ik naar volgende besluiten van het congres van de Brusselsese Vlamingen : minstens twee Vlaamse gemeenteraadsleden ; uitbreiding met de eerste twee niet verkozenen indien er geen verkozenen zijn en minstens een Vlaamse schepen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, momenteel is er een boeiend overleg aan de gang tussen de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de Vlaamse Raad en beide bureaus hadden een interessante ontmoeting. De voorstellen die bij die gelegenheid werden geformuleerd, wijzen op een positieve evolutie vanuit Vlaanderen naar Brussel.

De voorzitter : De heer Valkeniers heeft het woord.

De heer J. Valkeniers (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, om te beginnen zal ik inhaken op het betoog van mevrouw Creyf over Brussel.

Toen ik destijds in mijn hoedanigheid van staatssecretaris voor Brussel aan een journalist durfde zeggen dat ik jammer genoeg vaststelde dat zij die het zich konden permitteren Brussel verlieten, werd dit op een speciale manier onthaald en tegen mij uitgespeeld alsof ik een tegenstander was van Brussel.

Enkele maanden later stelde ik echter vast dat de christelijke arbeiderskringen in Brussel er dezelfde visie op nahielden en vandaag hoor ik hier precies hetzelfde in deze vergadering. Bovendien merk ik tijdens mijn sociaal dienstbetoon in Dilbeek dat een groot aantal Vlaamse Brusselselaars komen vragen naar een so-

ciale of particuliere woning in het Brabantse.

Collega's, ik liep school in Brussel, toen ik wat ouder werd, ging ik er uit en thans woon ik in de buurt ervan. Ik ken Brussel aldus vrij goed. Welnu, een Vlaming die in Brussel woont, moet al bij al toch een bepaalde inspanning leveren. Het is immers niet aan iedereen gegeven iedere dag, waar hij zich ook bevindt, te moeten opkomen voor zijn eigenheid. Ik kan dat als volgt illustreren. Er wordt terecht gezegd dat de OCMW-instellingen over te weinig Vlaamse dokters beschikken. Maar wist u dat een Vlaamse dokter volledig in de Franse taal werkt, wil hij de rechten van zijn patiënten en zijn collega's respecteren ? Zo worden alle brieven gericht tot zijn Franstalige collega's die een patiënt verwijzen, uiteraard in het Frans opgesteld. Het probleem van de Nederlandstaligen in Brussel mag zeker niet worden onderschat.

Het verheugt mij dan ook dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie overleg pleegde met de Vlaamse Raad, om te trachten oplossingen te vinden. De onthaalstructuren voor Nederlandstaligen in Brussel moeten hoe dan ook worden bijgesteld, want anders zal men weinigen onder hen mogen verwelkomen.

Verder ben ik het eens met mevrouw Creyf om zich tevens te richten tot de jongeren die wel woonachtig zijn in Brussel, maar toch elders zijn gedomicilieerd, om hen aan te sporen consequent te zijn en hun domicilie aan te passen.

Het zal dus niet zo gemakkelijk gaan.

Wanneer wij uitdeinen naar de rand stellen wij vast dat ook daar de Franstalige invloed toeneemt. De vraag is hoe dat komt. Laten wij echter realistisch zijn. Brussel telt ongeveer een miljoen inwoners waar de Franstaligheid nog is toegenomen. Ondanks het feit dat de huishuur reeds duur is geworden, constateren

wij dat wonen in de rand van Brussel nog altijd heel wat goedkoper is dan in Brussel-stad of de andere kant van Brussel. De mensen zoeken dus naar goedkopere woningen. In verhouding zijn zij dan nog kapitaalkrachtiger dan onze eigen jongeren, die noodgedwongen moeten uitwijken naar Liedekerke, Gooik en zelfs nog verder in het Pajottenland.

Het probleem dat Brussel kent, kennen wij ook in Dilbeek. Er werd gesproken van Vlabinvest en ik stel vast dat de Vlaamse regering qua sociale huisvesting langs Domus Flandria inspanningen doet te Gent en te Antwerpen, vooral omdat men denkt aldus de invloed van het Vlaams Blok te kunnen indijken, wat ik nog altijd niet heb vastgesteld.

Mijnheer de minister-president, ik kan u zeggen dat er intussen bij ons praktisch een stilstand is van sociale woningbouw. Dit heeft tot gevolg dat onze eigen jongeren bij ons niet meer kunnen blijven ; zij moeten dus "emigreren" uit de gemeente. Daarna stellen wij vast dat hetgeen vrijkomt aan huurwoningen die voor hen te duur zijn, door Franstaligen worden ingenomen.

Ik pleit er dus voor dat, na de inspanningen die worden gedaan in die gemeenten om de invloed van het Vlaams Blok zagezegd in te dijken, men ook ons niet zou vergeten ; dat men de gemeenten aan de rand van Brussel meer mogelijkheden zou geven om de sociale woonbouw verder te kunnen activeren.

Ik meen – en daarvoor zal Dilbeek zich inzetten – dat de gemeenten tot nog toe te weinig een rol hebben gespeeld in de huisvesting en die totaal hebben overgelaten aan de maatschappijen die inzake taalpolitiek te weinig aandacht besteden aan de taal van de kandidaten. Ik heb dit trouwens zelf in mijn eigen gemeente vastgesteld. Ik denk dat wij als politieke verantwoordelijken in de randgemeenten – zoals destijds de heer Persoons, die lid was van het FDF en in Woluwe heel wat ini-

Valkeniers

tatieveven heeft genomen inzake huisvesting – ook inspanningen moeten doen en wij er bovenal moeten voor zorgen onze eigen mensen in onze gemeenten te kunnen houden. Inderdaad, als wij die verliezen – en hetzelfde doet zich voor te Brussel – en er is alleen aanwinst langs Franstalige kant, dan is uiteraard de balans negatief.

Ik stel ook vast dat wij in de verschillende gemeenten rond het Brusselse een verschillende houding aannemen. Bepaalde gemeenten zijn zeer laks en geven hun ambtenaren zelfs de opdracht om de Franstaligen in het Frans te woord te staan ; ook al is het in een aanpalend lokaaltje, maar zij krijgen de kans zich in het Frans uit te drukken. Men verleent hen eigenlijk faciliteiten, alhoewel dit onwettelijk is. Andere gemeenten zijn veel strenger en geven de opdracht dat er in geen geval Frans mag worden gesproken en de persoon in kwestie zich maar moet laten bijstaan door iemand die de taal machtig is. Wanneer ik de uitslagen van de gemeenteraadsverkiezingen ontleed, stel ik vast – en ik ga geen voorbeelden noemen – dat zowel in die gemeenten waar men laks is als in de gemeenten waar streng wordt opgetreden, de inwijking toeneemt ; dat de Franstaligen inderdaad meer en meer bewust op Franstaligen stemmen.

Wat is tot nog toe onze houding in de meeste gemeenten ? Wij doen alsof zij er niet zijn. Zij mogen in geen enkele raad van bestuur zitting hebben ; zij mogen in niets inspraak hebben ; wij doen alsof zij schimpen zijn. Toch stellen wij vast dat zij van jaar tot jaar sterker worden. Is het ogenblik dan misschien niet aangebroken om met hen in dialoog te treden en hen duidelijk te maken waarom wij flamingant zijn ; hen te zeggen welke de reden is waarom wij een dergelijk bestuur voorstaan, namelijk omdat wij in onze eigen gemeente geen vreemden willen worden. Wij willen Kraainem en We-

zembeek-Oppem niet volgen die aanvankelijk Vlaamse gemeenten waren en waar vandaag de Vlamingen het zeer moeilijk hebben om aan hun trekken te komen. Ik ben de mening toegedaan dat een totale miskenning, doen alsof zij er niet zijn, een verkeerde politiek is. Ik meen dat het ogenblik is aangebroken om met hen te dialogeren en hen uit te leggen welk voordeel zij erbij hebben zich aan te passen. Er moeten vanuit de gemeente bijvoorbeeld taallessen worden gegeven om zich te kunnen aanpassen.

Ik denk dat niemand op dit ogenblik een mirakeloplossing kan geven. Het is een feit dat er een toename is en dit onder meer door de huidige woonpolitiek.

Er bestaat een voorstel Suykerbuyk-Van Vaerenbergh. Ik heb het vroeger gesteund en ik zal het blijven steunen. Het wordt hoog tijd om daarover een ernstige dialoog te voeren en zich niet voortdurend achter adviezen van de Raad van State enzovoort te verschuilen.

De voorzitter : De heer Dielens heeft het woord.

De heer F. Dielens (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, geachte collega's, ik wens mij aan te sluiten bij deze interpellaties die de gevolgen van de recente verkiezingsuitslagen voor Brussel, en Vlaams-Brabant in het bijzonder, op de korrel hebben genomen.

De feiten zijn hard, ik zal ze nog even kort samenvatten, en ze zijn, helaas, gesteund op objectieve verkiezingsuitslagen. De Franstaligen in de rand vormen nu reeds een leger van bijna 150 mandatarissen, gemeenteraadsleden en OCMW-leden in spe inbegrepen. Dit betekent een stijging met een vierde in vergelijking met de vorige gemeenteraadsverkiezingen.

In de zes faciliteitengemeenten stijgt het aantal Franstalige verkozenen met 14 percent, het aantal Neder-

landstalige verkozenen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van de 19 vermindert met 10 percent. Bij de provincieraadsverkiezingen van dit jaar stellen we vast dat de Union des Francophones in Halle-Vilvoorde meer dan 12 percent en in het nieuwe kieskanton Zaventem bijna 30 percent heeft behaald.

De tendenzen zijn evenmin optimistisch. Ten eerste, de olievlek blijft zich helaas uitbreiden en het kanton Zaventem gaat regelrecht naar een ramp.

Ten tweede, de faciliteitengemeenten zijn nagenoeg verloren. Zij tellen 50 tot 80 percent Franstaligen naar gelang van de plaats waar men zich bevindt en in Wemmel en Sint-Genesius-Rode – de twee meest Nederlandstalige faciliteitengemeenten – winnen de Franstalige lijsten telkens twee zetels.

Ten derde, wat Brussel betreft houdt het Vlaamse kiezerskorps misschien stand, omdat, ter gelegenheid van de verkiezingen in het Brusselse Gewest, de uitslagen daar enigszins zouden kunnen op wijzen. Er moet echter worden gewaarschuwd voor enige attentie, vooral in het licht van het kiesrecht dat wij EU-onderdanen voorbehouden. Wij mogen niet vergeten dat in sommige Brusselse gemeenten het aantal EU-onderdanen toch 20, tot zelfs 30 percent in een bepaalde gemeente, bereikt.

Ik stel voor dat actieterreinen worden uitgedokterd. De harde feiten zijnde wat ze zijn, willen we ons toch positief opstellen. De actieterreinen zijn dus niet in strijd, wel integendeel, met de teneur van de uiteenzetting van collega Peeters.

Samen met journalist Guido Tastenhoye en met de Vlaamse regering - ik verwijs expliciet naar de hoorzitting die we ter zake hebben gehouden - zeg ik dat er een geïntegreerd multidisciplinair actieplan nodig is om de toestand beheersbaar te maken en de sociale, de culturele en de vele andere verdringingen tot een

Dielens

mum te herleiden, liefst in gemeenschappelijk overleg.

De Vlaamse regering heeft verdienstelijke initiatieven genomen. De vraag is echter of zij volstaan. Mijnheer de minister-president, ik vrees helaas dat dit niet het geval is. Ik wil een lans breken voor enkele prioritaire actieterreinen binnen het geheel van het multidisciplinair actieplan.

Ten eerste wil ik even ingaan op de ruimtelijke ordening. Nu reeds beschikken gemeentebesturen en andere besturen over bepaalde instrumenten die te weinig worden aangewend. Collega Timmermans heeft daar in het verleden vaak naar verwezen. Ik denk in dit verband onder andere aan normen inzake kavelbreedte en maximaal te bebouwen oppervlakte. De gemeente kan zelf kiezen voor riante villawijken of voor gezinswoningen. Dit blijkt de gemeentebesturen meestal te ontgaan. Ook binnen de Vlaamse Raad kunnen wij ons aandeel leveren. Ik verwijs in dit verband naar de voorstellen van decreet van de heren Suykerbuyk en Van Vaerenbergh, De Seranno, Vande Lanotte en mijzelf.

Er bestaan hieromtrent heel wat misverstanden en vooroordelen en er heerst zelfs enig onbegrip. Naar mijn mening werd de amendering onvoldoende bekeken. Gezien de dramatische situatie in en rond Brussel wil ik dan ook een oproep doen om over de partijgrenzen heen spoedig degelijk wetgevend werk te verrichten om het bestaande instrumentarium extra impulsen te geven. Ik heb mij in de voorbije dagen samen met enkele collega's over een mogelijke consensustekst gebogen en ik hoop dat wij zullen slagen.

Ten tweede wil ik even ingaan op de huisvesting. Wat ik zoëven zei, geldt uiteraard ook voor de huisvesting, maar ik pleit ervoor dat men de initiatieven veeleer in het kader van

Domus Flandria zou ontwikkelen. Ik heb de indruk dat men in onze regio al te zeer genoeg dreigt te nemen met het Vlabinvest-initiatief. Laten wij niet vergeten dat het hier over "slechts" duizend appartementen gaat, gespreid in de tijd te bouwen, in gemeenten waarin de verfransingsgraad de 80 percent benadert. Ik wil het opportuniteitsdebat niet heropenen. Wij mogen de faciliteitengemeenten niet in de kou laten staan, maar anderzijds mag men zich ook geen illusies maken en denken dat het probleem opgelost is.

Ten derde is er ook het cultureel vlak. Wij hebben op dit gebied een degelijke infrastructuur. Ere wie ere toekomt, de Vlaamse regering en andere instanties hebben zich daar in het recente verleden voor ingespannen. Binnenkort zullen we een TV-omroep hebben voor Vlaams-Brabant. We zullen extra inspanningen moeten leveren om de uitstraling van onze Vlaamse Gemeenschap aan de man of de vrouw te brengen. In het bijzonder moeten de anderstalige inwoners doordrongen worden van ons kunnen. Een grandioze kennismakingscampagne dringt zich op, niet agressief maar positief en van hoge kwaliteit.

Tot slot vraag ik alle beleidsniveaus om zich in te schakelen in dit globaal actieplan. De gemeenten kunnen heel wat doen maar veronachtzamen dit vaak. Ook de provincie Vlaams-Brabant die op 1 januari van start gaat, het gewest en de Vlaamse Gemeenschap, in het bijzonder in het licht van de rechtstreekse verkiezing van de Vlaamse Raad, moeten hieraan meewerken.

Ik denk ook aan de problematiek van het kiesrecht voor EU-onderdanen. Uit democratisch oogpunt kunnen en willen wij hen dit recht uiteraard niet ontzeggen. Wij blijven echter herinneren aan drie begeleidingsmaatregelen, namelijk de fiscaliteit, het taalgebruik en de nationaliteitsvoorwaarde voor leden van het College. Laten wij er samen op een positieve manier hard tegen aan gaan.

De voorzitter : De heer De Boeck heeft het woord.

De heer A. De Boeck (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, de uitslagen van de jongste gemeenteraadsverkiezingen in Brussel en de Vlaamse rand laten geen twijfel bestaan over de ernst van de problematiek.

Men zegt dat emoties besmettelijk zijn ; communautaire geladenheid maakt daarop geen uitzondering.

Als inwoner van een faciliteitengemeente heb ik tijdens de campagne voor de Europese verkiezingen ondervonden dat men een hetze heeft gevoerd tegen de Franstaligen. Deze hetze werd door een minuscuul partijtje met wortels in Dilbeek gevoerd, Dergelijk vorm van extremisme verdient zeker geen navolging. Agalev is van oordeel dat men de polarisatie niet in de hand moet werken. De acties van de Vlaamsvoelenden in Wemmel hadden wellicht niet de bedoeling 2 FDFers te laten kiezen. Ik herhaal dat wij dringend moeten ophouden aan polarisatie te doen. Daarom verheugt het mij dat collega Valkeniers zich positief uitspreekt over integratie van niet-Vlamingen in zijn gemeente.

De uitspraak dat democratisch verkozenen van de provincieraad van Vlaams-Brabant manu militari uit de raad zullen worden verwijderd, is niet meer of minder dan Vlaamse provocatie. Europese burgers beschouwen als oorzaak van verfransing is noch gefundeerd, noch een bewijs van een groot Vlaams zelfbewustzijn. De studies van het Instituut van Sociale en Economische Geografie van de KU-Leuven steunen mijn standpunt ter zake.

Collega Van Vaerenbergh, mijn fractie sluit zich aan bij uw vraag inzake een beleidsnota. De beleidsnota moet streven naar een beter overleg tussen Brussel, Wallonië en Vlaanderen en moet een verdere uitolling van de gewestplannen voor-

De Boeck

komen. Ik stel vast dat er dagelijks een loopje wordt genomen met de door iedereen bejubelde Groene Gordel. Het Vlaamse Gewest doet weinig inspanningen om de onwettelijke praktijken een halt toe te roepen. Minister Kelchtermans gedooft immers het City-2-plan in Wemmel waarvoor niet eens een toelating en een beperkt plan van aanleg werden afgeleverd.

Mijn fractie steunt eveneens het voorstel van structureel overleg en het initiatief van de heer Vandebussche en mevrouw Creyf. Zij gaat akkoord met een informatiecampagne. De campagne die op offensieve wijze mag worden gevoerd, moet echter positief zijn en de culturele uitstraling van Vlaanderen benadrukken.

Ten slotte moet de informatiecampagne ook onomstotelijk aanstippen dat de extremisten in Vlaanderen een minderheid uitmaken en er bovendien met misprijzen worden bejegend. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Van den Brande (op de tribune) : Er is dringend nood aan meer coördinatie tussen huisvesting en andere sectoren van de ruimtelijke ordening en aan een uitgewerkt grond- en pandenbeleid, het behoud van de landbouw en een herverdelen van de rijkdom van Vlaams-Brabant.

Mijnheer de voorzitter, collega's, we kunnen er niet omheen : de Franstaligen in de Brusselse randgemeenten hebben bij de recente gemeenteraadsverkiezingen vooruitgang geboekt. Behalve in Vilvoorde behaalden ze bijna overal stemmen- en zetelwinst.

Het verlies van de Vlaamse lijsten is evenwel ook te wijten aan andere aspecten van meer algemene aard. In gemeenten zoals Sint-Genesius-Rode en Wemmel was er een ver-

deelde opkomst, in andere merken we dat Vlamingen in groten getale op tweetalige lijsten voorkomen. Er zijn nog voorbeelden, maar deze twee moeten volstaan om aan te tonen dat de verkiezingsresultaten op allerlei manieren worden beïnvloed.

Bij de provincieraadsverkiezingen behaalde de Franstalige lijst, Union Francophone, 7,1 percent van de stemmen – dat zijn er 45.000 – en rijfde zo 5 zetels binnen. Een vergelijking met eerdere provincieraadsverkiezingen is onmogelijk, maar in vergelijking met de Europese verkiezingen kan dit resultaat niet echt een succes voor de Franstaligen worden genoemd. We mogen dus zeker het onderscheid tussen gemeentelijke en provinciale verkiezingen niet uit het oog verliezen.

Alle fracties zijn het er ongetwijfeld over eens dat het er nu om gaat te bepalen welke initiatieven de Vlaamse regering kan en moet nemen met betrekking tot de Brusselse rand. Conform het regeerakkoord trof de Vlaamse regering specifieke maatregelen inzake de gemeenten met een bijzonder taalstatuut, en dit in verschillende bevoegdheidsdomeinen. Ik som er enkele op.

Wat ruimtelijke ordening en landschapszorg betreft, stappen we – ondanks de nog net geopperde bedenkingen in dit verband – niet af van het behoud van de Groene Gordel, integendeel zelfs. Een strikt beleid ten aanzien van de open ruimte is inderdaad noodzakelijk. Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen moet er dan ook voor zorgen dat het stedelijk gebied wordt beperkt tot de huidige aaneengesloten agglomeratie. De Brusselse rand vormt dus geen "overloop" van Brussel. Om in de randgemeenten geen ongewenste beweging aan te zwengelen, wordt de bereikbaarheid selectief aan banden gelegd en wordt de open ruimte er door duidelijke afbakening beschermd. Het behoud van het landschappelijk patrimonium vormde er als nergens anders een prioriteit. **Nagenoeg alle** waardevolle

landschappen binnen de Groene Gordel genieten dan ook bescherming.

Inzake de culturele sector – waarover minister Weckx u straks meer vertelt – vermeld ik even dat de subsidie voor de werkingskosten van de vijf culturele centra in de Brusselse rand werd verdubbeld. Dit biedt hen de mogelijkheid cursussen Nederlands voor anderstaligen of andere nieuwe initiatieven op te starten.

Minister Weckx, het lijkt me aangenamer dat ik even opsom wat u op dit vlak hebt gerealiseerd. Het klinkt dan overigens nóg geloofwaardiger.

Tijdens deze zittingsperiode werd het cultureel centrum van Wezembeek-Oppem, De Kam geopend en werd de nieuwbouw van het cultureel centrum in Kraainem, De Lijs terbes afgewerkt.

In Drogenbos bouwt de Vlaamse Gemeenschap een museum voor de Vlaamse schilder Felix De Boeck, een investering die een kostprijs van 85 miljoen frank vertegenwoordigt.

De Vlaamse regering waarborgt hoe dan ook de blijvende ondersteuning van de bibliotheekvoorziening van de Vlamingen, ook als de betrokken gemeentebesturen geen erkenningsaanvraag indienen.

De regionale televisiezender Vlaams-Brabant werd erkend en zal over enkele maanden kunnen opstarten.

Het derde punt betreft de aandacht voor de taalwet en het Nederlandstalig karakter. Er wordt strikt de hand gehouden aan de naleving van de wetgeving op het taalgebruik in bestuurszaken. De faciliteitenregeling dient als uitzondering op het principe van de eentaligheid strikt te worden geïnterpreteerd. Dit vormt een belangrijk aandachtspunt bij de uitoefening van het administratief toezicht ten aanzien van de randgemeenten.

In de regel woont de arrondisse-

Van den Brande

mentscommissaris de vergaderingen van de gemeenteraad bij. Bij de bestemming van de financiële middelen – plaatselijk jeugdwerk, gemeentelijke raad voor cultuurbeleid, tewerkstellingsbeleid en welzijnssector – wordt nauwlettend toegezien op de naleving van de taalwetgeving en wordt het Nederlandstalig karakter vooropgesteld.

Het vierde voorbeeld betreft de huisvesting. Voor de huisvestingsnoden van de plaatselijke bevolking heeft de Vlaamse regering de laatste concrete modaliteiten van het Vlabinvestplan uitgewerkt. Het besluit inzake het beheer van Vlabinvest werd goedgekeurd, en op 30 september 1994 werden een aantal concrete uitvoerende taken bij overeenkomst toevertrouwd aan de GOM Vlaams-Brabant. Dit geeft de mogelijkheid om spoedig op het terrein te kunnen starten met de uitvoering van een aantal huisvestingsprojecten die door de Vlaamse regering principieel werden goedgekeurd.

Ik heb een week geleden in de betrokken commissie naar aanleiding van de bespreking van de begroting uitdrukkelijk alle gegevens bezorgd, en ik beseft dat het opbouwproces naar Vlabinvest heel wat tijd in beslag heeft genomen. Nu is Vlabinvest operationeel, en binnen het jaar zullen wij tot een evaluatie overgaan. Er was oorspronkelijk in 3 miljard frank voorzien, wij hebben nu 1 miljard frank geëngageerd. Het amendement dat wij hebben ingediend op het vlak van het sociaal grondbeleid biedt bovenop Vlabinvest en gekoppeld aan Domus Flandria een aantal mogelijkheden.

De heer J. Valkeniers : Over welke gemeenten gaat het hier ?

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Valkeniers, ik heb reeds aangehaald over welke gemeenten het gaat, maar ik zal u de lijst van de gemeenten bezorgen samen met het volledige uitvoerings-

programma zoals dat in de commissie is opgesteld.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem : Mijnheer de minister-president, zijn de toewijzingscriteria van Vlabinvest reeds definitief bekend ?

Minister-president L. Van den Brande : Dat is inderdaad het geval, waarschijnlijk was u of iemand van uw fractie verhinderd de werkzaamheden in de commissie te volgen, maar daar zijn toen de algemene en de bijzondere criteria meegedeeld. Ik kan u deze informatie, die u overigens ook in het verslag zult terugvinden, bezorgen.

Het wetenschappelijk onderzoek dat inzake de rand rond Brussel dient te worden gevoerd heeft nood aan een degelijke onderbouwing door middel van nieuw feitenmateriaal. Welke balans kunnen wij dertig jaar na de invoering van de faciliteitenregeling opmaken ? Welke opportuniteiten dienen zich aan ? Hoe groot is de integratiebereidheid van de buitenlanders ? Daarom moeten wij via een gefundeerde studie nagaan wat de evolutie op het terrein is.

Het onthaal en de integratie van buitenlanders, het internationaliseringsproces, de situatie in het bedrijfsleven zullen nader worden ontleed en ingebracht in een vernieuwde strategie om een Europese openheid met een Vlaamse verankering strategisch te verzoenen.

Ik deel de mening van velen dat wij niet op een agressieve maar op een positieve manier een aantal programma's moeten ontwikkelen. Ik heb mij vast voorgenomen dit beleid te accentueren, samen met heel de Vlaamse regering:

Ik wil even stilstaan bij het toekennen van het kiesrecht aan Unie-onderdanen bij de gemeenteraadsverkiezingen. Ik onderschrijf dat wij oog moeten hebben voor de problemen die in Vlaams-Brabant kunnen

opduiken bij de onvoorwaardelijke invoering van het Europees kiesrecht. Ik bevestig hier nogmaals wat ik reeds enkele tijd geleden antwoordde op een andere interpellatie.

De vijf voorwaarden vermeld in de motie die de Vlaamse Raad heeft aangenomen op 30 juni jongstleden blijven het richtsnoer voor de Vlaamse regering. Er was het debat op 16 november ingevolge de samengevoegde interpellaties van de heren Suykerbuyk en Van Grembergen. De federale regering weet perfect welk belang Vlaanderen aan deze zaak hecht en zoekt naar mogelijke oplossingen op Europees of op intern vlak.

Zoals ik op 16 november heb aangegeven, zouden een aantal zaken langs de richtlijn een oplossing moeten krijgen. Een aantal andere zaken moeten via intern Belgisch recht tot een oplossing komen. Het is juist dat vóór eind 1994 de Raad Algemene Zaken eenparig deze richtlijn moet goedkeuren. Ik druk op eenparig. Een gekwalificeerde meerderheid volstaat dus niet. Het standpunt van de Belgische regering is van groot belang.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, de minister-president zegt heel duidelijk dat het standpunt in de Raad Algemene Zaken eenparig moet zijn. Wil dat zeggen positief eenparig of negatief eenparig ? Als er geen eenparigheid is, dan worden er ook geen voorwaarden gesteld.

Minister-president L. Van den Brande : Eenparig in de Europese besluitvorming betekent eenduidig. Krachtens het verdrag wordt eenparigheid bereikt wanneer er geen enkele tegenstem is van een lidstaat. De eenparigheid wordt bereikt wanneer er verschillende onthoudingen zijn. De eenparigheid blijft bereikt wanneer er een voetnoot wordt ge-

Van den Brande

plaatst. Maar, van zodra er één tegenstem is, is er niet langer eenparigheid. Onthoudingen worden niet meegerekend.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh : Mijnheer de minister-president, zegt u dat de eenparigheid geldt voor de Europese ministerraad, niet voor het comité ?

Minister-president L. Van den Brande : Laat er geen misverstand zijn.

Het gaat over de Europese Raad Algemene Zaken waar de richtlijn wordt besproken en waar vóór het einde van het jaar een besluitvorming moet tot stand komen. De Raad Algemene Zaken, de belangrijkste raad in de Europese besluitvorming, moet krachtens het verdrag de regels volgen, ook wat de procedure betreft.

Mijnheer de voorzitter, ik heb op verschillende domeinen enkele voorbeelden willen geven. Ik wil op de verschillende interpellaties vanuit de verschillende fracties nogmaals, niet vanuit agressiviteit maar omdat wij belang hechten aan de mogelijkheden voor de inwoners van Vlaams-Brabant, antwoorden en zeggen dat wij gesteund door de Vlaamse Raad, een aantal gecoördineerde maatregelen moeten nemen.

Dat was de reden waarom de Vlaamse regering op mijn voorstel op 9 november jongstleden een nota heeft goedgekeurd die de verschillende initiatieven en maatregelen op het terrein vermeldt. Uiteraard stel ik graag deze nota ter beschikking van de interpellant.

De Vlaamse regering heeft zich hier duidelijk politiek uitgesproken voor het behoud en de versterking van het Vlaamse karakter van de gemeenten rond Brussel maar evenzeer van Voeren. De Vlaamse positie moet niet enkel in de gemeenten met een

bijzonder taalstatuut maar ook in de andere gemeenten die grenzen aan Brussel-19 of aan de “zes” gesteund worden.

De Vlaamse regering heeft zich hierbij in ruime mate laten inspireren door de voorstellen en aanbevelingen van de Vlaamse verenigingen of plaatselijke mandatarissen. Er is een continu overleg met de Vlaamse verenigingen omdat wij ervan overtuigd zijn dat wij op die manier de belangrijkste knelpunten kunnen waarmaken. Wij zullen in de onderscheiden beleidsdomeinen een positief actiebeleid voeren ten gunste van de Vlamingen in de betrokken gemeenten zodat zij minstens dezelfde voorzieningen zouden krijgen dan de andere Vlamingen. Wanneer de betrokken gemeentebesturen het Vlaams beleid tegenwerken, zal de regelgeving worden aangepast of aangevuld.

De Vlaamse overheid zal zich bijvoorbeeld in de plaats stellen van de in gebreke blijvende gemeente. Ik heb bij een vorige gelegenheid in detail uitgelegd dat het mogelijk moet zijn een soort evocatiepolitiek te voeren wanneer bepaalde voorstellen op het vlak van bijvoorbeeld cultuur, door de gemeente niet worden aangenomen. De Vlaamse regering moet dan rechtstreeks kunnen antwoorden op de vragen die worden gesteld.

Wij hebben gekozen voor een structurele aanpak en een beleid op lange termijn. De regering wil constructief samenwerken met de betrokken Vlamingen.

De heren Van Hautthem en Van Vaerenbergh hebben verwezen naar een werkgroep die destijds samenkam. Het gaat om een permanente administratieve werkgroep die het dossier administratief opvolgt en actualiseert. De werkgroep treedt tevens op als contact- en adviesorgaan met betrekking tot de Vlaamse mandatarissen en belanghebbenden.

Anderzijds wordt op het domein van alle ministers een ontmoetingsen sa-

menwerkingsverband voorzien. De Vlaamse regering zal de toekomstige provincie Vlaams-Brabant uitdrukkelijk bij dit overleg betrekken. Dat is trouwens een belangrijke opdracht voor de nieuwe provincie.

De op 9 november goedgekeurde nota zal als actieprogramma stelselmatig worden ontwikkeld en bijgestuurd in het kader van Vlaanderen-Europa 2002. De nota werd ter kennis gebracht van de Vlaamse Raad en zal eventueel worden besproken in het Advies- en Overlegcomité voor Brussel en Vlaams-Brabant omdat ik meen dat dit de geschikte plaats is om ze bestuderen en eventueel te wijzigen of aan te vullen.

Wij zijn ervan overtuigd dat wij de Vlaamse aanwezigheid in de rand rond Brussel moeten versterken, uiteraard in overleg met de Vlamingen in Brussel. Minister Weckx zal in dat verband nog een aanvullend antwoord verstrekken. (*Applaus*)

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, vooraf moet worden opgemerkt dat de heer Van Vaerenbergh Brussel en de Vlaamse rand erond over dezelfde kam scheert. Zowel institutioneel als psychologisch zijn de verschillen zeer groot. Dat werd trouwens nog eens onderstreept tijdens de vergadering op 22 november jongstleden van het Advies- en Overlegcomité voor Brussel en Vlaams-Brabant, waarvan de heer Van Vaerenbergh het voorzitterschap heeft waargenomen.

Wij moeten zeer voorzichtig zijn in onze tactische opstelling om niet de indruk te wekken dat Brussel en Vlaams-Brabant voor ons gepaard gaan. Vlaams-Brabant ligt in het Vlaamse Gewest, is eentalig Vlaams, terwijl Brussel grondwettelijk een tweetalig gebied is.

Door een bepaalde wijze van voorstelling – die ik ook in dit debat heb waargenomen – zouden wij de in-

Weckx

druk kunnen wekken – sommige Franstaligen maken daar graag vaak gebruik van – dat wij de uitbreiding van het Brussels Gewest niet helemaal verwerpen.

Ik weet dat er belangrijke interferenties zijn in het beleid dat het Vlaamse Gewest voert en in de politiek die door de Vlaamse Gemeenschap in Brussel wordt gevoerd. Dat onderscheid moet duidelijk blijven.

Bij het begin van mijn antwoord wens ik hierop de aandacht van de Vlaamse Raad te vestigen omdat dit toch niet onbelangrijk is voor de wijze waarop wij ons op middellange en op lange termijn moeten opstellen in deze toch wel complexe problematiek.

Hoewel Brussel de hoofdstad is en blijft van de Vlaamse Gemeenschap, is de regio het tweetalig Brussels Hoofdstedelijk Gewest dat inzake de gewestmateries autonoom beslissingen neemt. Inzake de gemeenschapsaangelegenheden is de Vlaamse Gemeenschap, al dan niet via of in samenwerking met de Vlaamse Gemeenschapscommissie, autonoom bevoegd voor de monoculturele en monocommunaire – wat een jargon om alles duidelijk aan te duiden – Vlaamse instellingen en diensten.

In tegenstelling tot de Franstalige Gemeenschap hebben de Vlamingen in Brussel en in Vlaanderen terecht geopteerd voor een onlosmaakbare onderlinge band inzake de gemeenschapsmateries.

Het is overduidelijk dat het Vlaamse en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ook op het vlak van de gewestmateries erg veel punten van gemeenschappelijk belang hebben. Denken we maar aan de mobiliteitsproblematiek, de wegeninfrastructuur, de water- en luchtzuivering, het openbaar vervoer, enzovoort.

Het wordt dan ook tijd dat de beide gewesten hun bevoegdheden inzake samenwerking maximaal uitoefenen

om op alle domeinen waar ze gemeenschappelijke belangen hebben, akkoorden te sluiten.

De Vlaamse regering heeft al een aantal realisaties tot stand doen komen. Ik vermeld, in willekeurige opsomming, een viertal akkoorden en overeenkomsten tussen Vlaanderen en Brussel.

Ten eerste, het protocol betreffende de huisvesting van ministeriële kabinetten van de Vlaamse regering op het Martelaarsplein. Er waren oorspronkelijk twee stellingen die diametraal tegenover elkaar stonden. De ene betrof maximale huisvesting van het Brussels Gewest en de andere was deze van de Vlaamse Gemeenschap die de zetel van haar regering in het hart van Brussel wou installeren. Een bevredigend compromis tussen beide werd gevonden.

Ten tweede, de overeenkomst inzake de realisatie van de noodzakelijke infrastructuur voor waterzuivering en verdeling van de kosten der werken voor de sanering van de bekens van de Zenne en de Woluwe in de Brusselse zone, met inbegrip van de werkingsen slibbehandelingskosten.

Ten derde, het samenwerkingsakkoord betreffende het beheer en de exploitatie van het kanaal Brussel-Rupel.

Ten vierde, de overeenkomst met betrekking tot mededelingen van de Nederlandstalige leden van de Brusselse Hoofdstedelijke regering met betrekking tot de BRTN.

Hoewel er reeds akkoorden zijn inzake gewestmateries heb ik vanuit mijn bevoegdheid voor Brusselse Aangelegenheden een studie laten verrichten die einde juni van volgend jaar klaar zal zijn en die een antwoord moet geven op de toch wel cruciale vraag : op welke domeinen moet Vlaanderen akkoorden inzake gewestaangelegenheden sluiten met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ? De resultaten van dit onderzoek zullen Vlaanderen toelaten ef-

ficiënt te werken aan de uitvoering van verdere samenwerkingsakkoorden.

De rand rond Brussel, waar het gevaar van verdere verfransing niet onbestaande is – en sommigen hebben de cijfers van de voorbije verkiezingen vermeld -, behoort integraal tot het Vlaamse gewest waar Vlaamse decreten en reglementeringen van toepassing zijn.

Bij de start van de nieuwe provincie Vlaams-Brabant zal het heel belangrijk zijn dat een grote synergie zal ontstaan, met respect voor de autonomie van ieders bevoegdheid en vooral voor het beleid op middellange termijn, tussen de Vlaamse regering enerzijds en de bestendige deputatie en de provincieraad van Vlaams-Brabant anderzijds.

– De heer J. Timmermans, onder-voorzitter, treedt als voorzitter op

De minister-president heeft het bij het rechte eind als hij verklaart dat ook kredieten van het wetenschappelijk onderzoek moeten kunnen worden gebruikt teneinde het beleid af te stemmen op dezelfde golfengeterwijl elk niveau toch autonoom aan langetermijnopties zou moeten kunnen werken.

Weliswaar moet worden opgemerkt dat de regelgeving inzake taalgebruik enkel de overheidsinstanties en het bedrijfsleven viseert, maar niet het taalgebruik van particulieren. De huidige Grondwet zou dit overigens niet toelaten. Ik begrijp de heer Van Vaerenbergh als hij zegt dat wij artikel 23 van de Grondwet voor wijziging vatbaar zouden moeten kunnen verklaren. Binnen ons huidige staatsbestel beschikken we daarvoor echter niet over de Grondwettelijke meerderheden.

Mijnheer Van Hauthem, ik zie u de schouders ophalen en doen alsof we ons dat niet moeten aantrekken. De realpolitiek gebiedt ons bepaalde dromen niet tot werkelijkheid te verklaren, wetende dat er wettelijke hindernissen en procedurehindernis-

Weckx

sen zijn die deze dromen in de weg staan.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem : Mijnheer de minister, als ik mijn schouders ophaal dan wil dat niet zeggen dat wij ons daar niets van aan moeten trekken. Sommigen doen altijd alsof ze aan de bestaande toestand niets kunnen veranderen. Ik vraag mij dan altijd af wie er dan wel voor gezorgd heeft dat die wetten er gekomen zijn : toch diegenen die hier nu zitten en zich erover beklagen dat die wetten bestaan en doen alsof ze er niets meer te maken hebben. Wie heeft voor die Grondwettelijke meerderheden, alarmbellen, grensdelens enzovoort gezorgd ? Als die er vandaag zijn, dan zij ze er niet gekomen door de schuld van het Vlaams Blok.

Minister H. Weckx : We zullen nooit uit deze discussie geraken met te zoeken naar de schuldigen voor wat is misgelopen. In de eerste plaats moeten we de toekomst voor ogen hebben. Dat was overigens ook de teneur van de interpellatie van de heer Van Vaerenbergh. We staan voor een aantal concrete moeilijkheden, maar dat wil niet zeggen dat we niet de maximale creativiteit aan de dag moeten leggen. Er zijn nog nieuwe sporen. Zo heb ik gepleit voor een maximale synergie tussen de nieuwe provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse Gemeenschap, zowel het Vlaams parlement als de Vlaamse regering, om die doelstellingen te bereiken.

Voorts moeten wij de realiteit onder ogen durven zien. Wat zijn we met wetten en decreten die we van hieruit uitvaardigen, wanneer de dagdagelijkse praktijk er helemaal anders uitziet ? Zo zijn er vele Vlaamse winkeliers in de gemeenten met faciliteiten – en ik twijfel niet aan hun Vlaamse ingesteldheid – die zich onmiddellijk zullen aanpassen aan

Franstalige klanten. Het gaat niet op zijn kommer louter en alleen op de politici te werpen, ook bij de mensen zelf waarvoor wij wetten uitvaardigen, moet er een mentaliteitswijziging komen.

Wat Brussel-negentien betreft, kan nu nog niet worden gezegd of het aantal Vlaamse mandaten in de gemeenteraden toenam of verminderde. Dit zal pas kunnen worden vastgesteld bij de installatie van de gemeenteraden en de eedaflegging. Het is te verwachten dat een aantal verkozenen op Franstalige lijsten de eed eerst, ofwel exclusief in het Nederlands zullen afleggen.

Wat de stad Brussel betreft, is het aantal Vlaamse schepenen teruggelassen van drie, of juist gezegd van tweeënhalf, op één. Wellicht omdat er Vlaamse kartellijsten waren. Beweren dat de Vlamingen verkozen worden bij “de gratie van de Franstalige machthebbers” is dus een zeer gevaarlijke, zo niet een dubbelzinnige uitspraak.

De Brusselse Vlamingen moeten zorgvuldig overwogen op welke manier zij zich binnen het huidige kiesstelsel moeten opstellen om mede aan de macht te kunnen deelnemen. Wanneer dit kan via taalgemengde kandidatenlijsten, kan er geen bezwaar zijn.

Ik kom nu tot de concrete vragen die mij werden gesteld. U zal zich wellicht herinneren dat op 10 juli 1991 de Vlaamse Raad een motie van aanbeveling goedkeurde in verband met het beleid van de Vlaamse Gemeenschap ten aanzien van Brussel-Hoofdstad. De motie werd integraal overgenomen in het regeerakkoord van januari 1992 en momenteel inspireert de Vlaamse regering zich nog steeds op het fameuze Tienpuntenprogramma dat na een grondig debat in het parlement door een grote meerderheid werd goedgekeurd. Ik beschouw dit nog steeds als de Bijbel waarop ik mij baseer voor de uitvoering van mijn beleid inzake Brusselse aangelegenheden.

Een volgende vraag betrof de samenwerking met de Vlaamse Gemeenschapscommissie waarvan ik mag zeggen dat zij goed tot zeer goed verloopt, ook omwille van de grondige terrein- en dossierkennis onder meer van het Brusselse lid van de Vlaamse regering, dat enerzijds de vergaderingen van het college van de VGC systematisch met raadgevende stem bijwoont en anderzijds is belast met het toezicht op deze instelling, wat niet altijd eenvoudig is. Toch slagen wij er telkens in een consensus te bereiken over een aantal beleidsmaatregelen, zowel binnen de Vlaamse regering als binnen het college van de VGC.

Sta mij toe even de structurele en wettelijke regeling van de samenwerking toe te lichten. Ik voeg er meteen aan toe dat de bestaande regelingen misschien onvoldoende wordt uitgebaat.

Ten eerste, de Vlaamse regering telt nog steeds minimum een Brussels lid. Hopelijk tornt de Vlaams Raad nooit aan deze verplichting.

Ten tweede, dit Brussels lid is sinds 1988 belast met de toen nieuwe bevoegdheid inzake Brusselse aangelegenheden, met name de coördinatie van het Vlaamse beleid ten aanzien van de hoofdstad en de schakel tussen Vlaanderen, de VGC en Brussel.

Ten derde, als toegevoegd lid bij het college van de VGC woont hij de vergaderingen ervan bij met raadgevende stem.

Ten vierde, hij oefent het administratief toezicht uit op de VGC.

Ten vijfde, in de schoot van de Vlaamse Raad werd een Advies- en Overlegcomité voor Brussel opgericht om de relatie tussen de Vlaamse Gemeenschap en haar hoofdstad Brussel te optimaliseren.

Zoals ik reeds zei tijdens de commissievergadering van 22 november laatstleden zou het wenselijk zijn mocht de Vlaamse Raad het statuut

Weckx

van deze Adviescommissie optillen tot het statuut van commissie binnen de Vlaamse Raad met alle bevoegdheden vandien.

Het ware tevens goed mocht in de toekomst systematisch overleg worden gepleegd – thans gebeurt zulks sporadisch – tussen de leden van de Vlaamse Gemeenschapscommissie in Brussel en de leden van de commissie Brussel van de Vlaamse Raad.

Ik ben van oordeel dat, mits het aanbrengen van een paar wijzigingen en mits de Adviescommissie Brussel hetzelfde statuut te verlenen als een commissie van de Vlaamse Raad, een volledig instrumentarium voorhanden is om gezamenlijk een politiek voor Brussel op lange termijn uit te stippelen.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, collega's, eerst en vooral wil ik zeggen dat ik in mijn interpellatie niet heb beweerd dat er niets zou zijn gebeurd.

De minister-president heeft hier een aantal verwezenlijkingen aangehaald zoals bijvoorbeeld het uitbouwen van een nieuw cultureel centrum te Wezembeek-Oppem (wij waren trouwens op de opening aanwezig), de afwerking van het cultureel centrum van Kraainem, enzovoort. Dit zijn uiteraard positieve zaken.

Als ik het een beetje karikaturaal mag stellen, wat zijn wij met een cultureel centrum in een gemeente waar geen Vlamingen meer wonen.

Wat ik niet heb gehoord, is een strategie om ervoor te zorgen dat die Brusselse olievlek die intussen al een oliestroom aan het worden is, in te dijken.

Mijnheer de minister-president, bij het begin van uw uiteenzetting hebt

u ons gewaarschuwd om niet een amalgaam te maken van Vlaams-Brabant en Brussel omwille van het feit dat dit door de Frans-Brusselse kant verkeerd zou kunnen worden geïnterpreteerd. Ik zeg dat één van de oorzaken onder meer precies bij Brussel ligt, dat tot mijn spijt, mevrouw Creyf, door verschillende factoren onleefbaar wordt, en de delen van Brussel die nog leefbaar zijn, zijn niet langer betaalbaar. Eén van de elementen hiervan is Europa, dat Brussel uit zijn voegen zal doen barsten. Dit is ook iets waar de Franstaligen min of meer op rekenen in hun discours wanneer zij het hebben over de aanwezigheid van de Europese instellingen in Brussel. Wanneer het in de Brusselse Gewestraad, waarvan ik toch een aantal jaren deel heb uitgemaakt, onder meer daarover ging, kwam de PRL steevast op de tribune. Zij waren voorstander van de aanwezigheid van Europa in Brussel en zelfs nog wat meer ; zij wilden definitief de zetel van het Europees Parlement naar Brussel halen.

Uit heel de discussie over de verfransing en de europeanisering van Vlaams-Brabant kan men Brussel zomaar niet uitlichten. Daarom is het ook zo erg dat Brussel een apart gewest is geworden omdat wij daar nu met een grondgebied zitten, midden Vlaams-Brabant, dat helemaal autonoom een politiek kan voeren bijvoorbeeld op het vlak van de ruimtelijke ordening.

Wat Brussel en meer bepaald de Europese aanwezigheid betreft, daar is men toch handig omheen gegaan alhoewel daar één van de sleutels ligt van het probleem van de verfransing van Vlaams-Brabant.

Wanneer ik dan hoor hoe dit probleem moet worden opgelost in termen van een onthaalbeleid, dan houd ik toch wel mijn hart vast. Dan stel ik mij de vraag wat dit onthaalbeleid precies inhoudt. Ik hoop niet zoals de SP in Overijse doet met een verkiezingspamflet in het Frans waarop staat dat als men zich bij het

gemeentebestuur niet kan behelpen in het Nederlands men zich tot hen kan richten en zij de nodige logistieke steun zullen geven. Ik neem aan dat dit niet het onthaalbeleid is dat men hier vooropstelt. Trouwens, wat de faciliteitengemeenten betreft, kennen wij reeds sinds dertig jaar een bijzonder goed onthaalbeleid ; dat waren dan de taalfaciliteiten, en wij weten intussen wat dit betekent !

Heren ministers, wat dit punt betreft, ben ik toch niet helemaal tevreden met uw antwoord, evenmin wat het Europese stemrecht betreft. Wij mogen hierover nog zoveel moties en resoluties stemmen, wij mogen nog twintig voorwaarden op papier zetten van uiterst gematigd tot uiterst radicaal, alles kan hier worden gestemd.

Wij hebben daar helemaal niets aan te zeggen.

In het standpunt dat de Belgische regering op 19 december 1994 zal innemen, hoeft zij geen rekening te houden met de motie die hier in de Vlaamse Raad werd goedgekeurd.

Collega Van Vaerenbergh heeft reeds gezegd dat wij de eerste minister Dehaene daarover vorige week hebben geïnterpelleerd om hem te vragen wat het standpunt was en in hoever rekening werd gehouden met de motie die hier op 30 juni 1994 werd goedgekeurd en waarvan u, mijnheer de minister-president, zegt dat het nog altijd de basis voor ons standpunt is. Wij hebben van de eerste minister helemaal geen antwoord gekregen. Wij weten nog altijd niet wat op 19 december het standpunt van de Belgische regering zal zijn. We zullen het waarschijnlijk 's avonds, via het journaal, vernemen.

De heer E. Van Rompuy : Er is onenigheid in de federale regering waar de Vlaamse ministers het Vlaamse standpunt verwoorden, zoals wij dat hebben geformuleerd, en de Franstaligen die daarmee niet akkoord gaan.

De heer J. Van Hauthem : Dat zegt

Van Hauthem

u, maar dat kan ik niet opmaken uit het antwoord van eerste minister Dehaene.

De heer E. Van Rompuy : Omdat er duidelijk een meningsverschil bestaat, blijft men zo vaag.

De heer J. Van Hauthem : Geef toe, mijnheer Van Rompuy, dat de heer Dehaene bijzonder dikwijls vaag blijft.

De heer E. Van Rompuy : Het is verkeerd te zeggen dat er nog geen standpunt werd bepaald. De Vlaamse ministers in de federale regering houden rekening met het standpunt dat wij hier hebben geformuleerd.

De heer J. Van Hauthem : Ik wil het nog zien, maar – eerlijk gezegd – ik ben er helemaal niet gerust in.

Inzake de vijf voorwaarden van de motie komt het erop neer dat wij hier, in de Vlaamse Raad . . . (*Onderbreking door minister H. Weckx*)

Uiteraard drie, maar de twee belangrijkste natuurlijk niet. Daarin gaat het onder meer over het betalen van belastingen. Ik zeg niet dat dit onbelangrijk is, maar dit heeft niet direct iets te maken met de specifieke problematiek van de taal en de sociale verdringing in Vlaams-Brabant. Ik ben daar dus niet gelukkig mee.

We zouden misschien beter een voorbeeld kunnen nemen aan de oud-CVP-burgemeester van Strombeek-Bever, de heer Soens, die ter zake een andere houding aannam. Na de gemeenteraadsverkiezingen van 1964 – toen de faciliteiten werden ingevoerd – zei hij aan de Franstalige burgers dat ze welkom waren in de gemeente indien ze zich aanpasten. Indien zij zich niet wensden aan te passen, dan had hij maar een boodschap : verhuizen en zo vlug mogelijk. Niet ik, maar uw collega ex-burgemeester Soens van Strombeek-Bever heeft dat gezegd.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, uit het antwoord van de minister-president onthoud ik met heel veel genoegen dat de beleidsnota zal worden meegedeeld en dat we daaraan zullen kunnen meewerken door bijkomende suggesties te doen. Volgens wat ik in de pers heb gelezen, kan hier of daar zeker wat administratieve bescheidenheid misschien politiek worden bijgespijkerd.

Ik wens drie suggesties te doen. Zij werden reeds door een aantal collega's bijgetreden.

Ten eerste, welke onderwijspolitiek wensen wij in de toekomst in Vlaanderen te voeren ? Is het zo dat iedere Vlaming, iedereen die in het Vlaamse Gewest woont, hetzelfde onderwijs, met name Vlaams onderwijs, moet genieten ? Daarover moeten we nadenken. Wij stellen vast dat in de Vlaams-Brabantse rand veel Franstaligen en anderstaligen – en dat zij de keuze hebben inzake het onderwijs dat zij wensen te volgen. Zijn wij een staat die eigen onderwijs voor al zijn inwoners organiseert ? Dat is een zeer belangrijke vraag.

Een tweede punt betreft het huisvestingsbeleid. Zijn wij bereid om sociale verdringing onmogelijk te maken ?

Ten derde, zijn wij bereid in dit Vlaamse parlement onze verantwoordelijkheden te nemen inzake het taalgebruik door openbare diensten ? Ik beperk mij tot de openbare diensten, waar wij volgens de Raad van State wel bevoegd zijn om op taalgebied wetgevend op te treden. Zijn wij bereid daar een taalwetgeving uit te vaardigen ?

Ik zal een met redenen omklede motie indienen.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer Van Vaerenbergh, bedoelt u dat alle

Franstaligen die in Vlaanderen wonen, verplicht onderwijs in het Nederlands moeten genieten ? In al onze scholen in de rand van Brussel zou het aantal Franstaligen dan enorm toenemen. Op dit ogenblik is dat al een zeer groot probleem. Veel Vlaamse ouders denken dan aan de faciliteitengemeenten. In de Vlaamse scholen van de faciliteitengemeenten bestaat de meerderheid van de kinderen uit Franstaligen. De anderen hebben dan de indruk dat ze in een Franstalige school terechtgekomen zijn omdat er voortdurend Frans wordt gesproken op de speelplaats.

Mijnheer Van Vaerenbergh, ik vind uw voorstel geen goede politiek.

Wij gaan onze scholen in de rand van Brussel vol met Franstaligen stoppen. In het Nederlandstalige onderwijs in Brussel komen er, ondermeer omwille van de migrantenproblematiek, steeds meer Franstalige kinderen naar Nederlandstalige scholen. Minister Weckx kent dit probleem veel beter dan ik. Dat gebeurt nu ook in de randgemeenten. Zo zijn er bijvoorbeeld in het lager onderwijs in Sint-Genesius-Rode klassen waar de meerderheid van de kinderen Franstalig is. Ten eerste moeten wij de vrijheid van onderwijs en van keuze handhaven en ten tweede vind ik dit vanuit Vlaams oogpunt geen goede zaak, tenzij ik u totaal verkeerd zou hebben begrepen.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, collega Van Rompuy heeft mij niet verkeerd begrepen. In mijn gemeente hebben we een aantal woonwijken van twintig tot dertig jaar oud. In deze wijken wonen een hele reeks Franstaligen. Ik stel vast dat wij daar aan recuperatie hebben gedaan. De oudere Franstaligen zijn daar komen wonen en hebben hun kinderen naar Nederlandstalige scholen gestuurd. De ouders spreken nog steeds Frans maar

Van Vaerenbergh

de kinderen zijn geïntegreerd, ze zijn lid van de KWB en andere plaatselijke verenigingen. Dat is een vaststelling.

Mijnheer Van Rompuy, wenst u een blijvende francofonie in Vlaams-Brabant ? Als dat het geval is, dan moet u deze mensen uitstoten en ze niet integreren. Laat ze dan maar naar hun eigen scholen in Brussel of Wallonië gaan. Ik opteer echter voor onze scholen.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer Van Vaerenbergh, het is onze ervaring dat Franstalige kinderen inderdaad naar Nederlandstalige scholen gaan om wat Nederlands te leren. Zodra ze echter naar een middelbare school in Brussel gaan, ziet men ze nooit meer terug in het verenigingsleven. Na een paar jaar kennen ze zelfs geen Nederlands meer.

De heer E. Van Vaerenbergh : Ik heb er geen bezwaar tegen dat die kinderen in Brussel school lopen. Zij wonen echter in het Vlaams Gewest en zij moeten dus in Brussel Nederlandstalig onderwijs volgen.

De voorzitter : De heer Dielens heeft het woord.

De heer F. Dielens : Mijnheer de voorzitter, ik heb drie bemerkingen bij het antwoord van de minister-president.

Ten eerste zegt hij dat de rand geen overloop voor Brussel is. Hij doelde hiermee uiteraard op de politiek van ruimtelijke ordening en meer concreet op de groene gordelpolitiek die tot nog toe werd gevoerd. Op het vlak van de bevolkingsevolutie en de evolutie van de verkiezingsuitslagen wordt echter het tegenovergestelde vastgesteld. De rand dient op deze vlakken immers wel als overloop.

Ten tweede had de minister-president het over initiatieven op het vlak van grondbeleid. Ik heb daar geen weet van en ik had er dan ook graag wat meer informatie over gekregen.

Misschien kan het kabinet mij enige gegevens toesturen.

Ten derde heb ik het niet gehad over een onthaalpolitiek. Hiermee bedoel ik uiteraard niet dat we de mensen niet moeten onthalen of dat we niet vriendelijk moeten zijn. Ik doelde echter veel meer op een kennismakingspolitiek en -strategie. De anderstaligen, en niet in het minst de EG-burgers, weten veel te weinig van ons af. Het was dan ook in dit verband dat ik het had over een grandioze kennismakingscampagne. Dit is iets heel anders dan zich neerleggen bij feitelijke toestanden. Ik ben een beetje bang dat wij anders met betrekking tot de periode die ons scheidt van de verkiezingsoperaties en het EG-burgerschap in moeilijkheden zullen komen. Mijnheer de minister-president, denkt u niet dat een kennismakingsoperatie dringend noodzakelijk is ?

De voorzitter : De heer Valkeniers heeft het woord.

De heer J. Valkeniers : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, zolang de privé-sector volledige vrijheid geniet inzake verhuur en verkoop van woningen zal een overheidsinitiatief er niet in slagen de problematiek in te dijken. De Vlaamse regering moet dringend voorrang verlenen aan de behandeling van het voorstel van decreet van de heren Suykerbuyk en Van Vaerenbergh inzake de huisvestingsproblematiek.

De Franstaligen hebben geen bezwaren om in Vlaams-Brabant te wonen op voorwaarde dat hun kinderen onderwijs kunnen lopen in Brussel, in een andere dan de streektaal. Het voorstel van collega Van Vaerenbergh inzake een initiatief van de Vlaamse regering om het Nederlandstalig onderwijs verplichtend te maken, bepaalt dat de inwoners van het Vlaamse Gewest niet kiezen voor anderstalig onderwijs buiten het gewest maar lager en middelbaar onderwijs volgen in het Nederlands.

Ik herhaal dat de uitbreiding van de

francofonie slechts kan worden ingedijkt door het voorstel van decreet van de heren Suykerbuyk en Van Vaerenbergh dat de gemeenten inspraak verleent in de verhuur en verkoop van particuliere woningen en een maatregel waardoor het onderwijs in de streektaal verplicht is. Al de rest is boter aan de galg.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, collega's, de opmerking van collega Valkeniers is terecht. Wij verwachten geen wonderen van dit systeem. Tijdens de bespreking in de commissie heb ik uitdrukkelijk verklaard dat de nodige voorzichtigheid geboden is inzake bepaalde uitzonderingscriteria.

Vlabinvest streeft een rotatiesysteem na. De huidige initiatieven voorzien in de creatie, binnen een bepaalde termijn en tegen een aanvaardbare prijs van een respectabel aantal wooneenheden.

Mijnheer Dielens, wat het grondbeleid betreft, verwees ik naar wat in de commissie ter sprake kwam zowat twee weken geleden. Het decreet met betrekking tot het sociaal grondbeleid, een voorstel van de heer De Serrano en nog enkele collega's, werd al een hele tijd geleden goedgekeurd. De voorbije jaren waren daartoe slechts 10 miljoen frank in de begroting ingeschreven. De Vlaamse regering besloot evenwel dit bedrag op te voeren tot 100 miljoen frank, waarvan dan wel een gedeelte aan de Vlabinvest-gemeenten toekomt. Het amendement werd vandaag door de begrotingscommissie aangenomen en zal zodoende ook in de Vlaamse Raad worden goedgekeurd. Op die manier willen we inspelen op de mogelijkheden van de mensen die er wonen.

Ten slotte zijn we het er volgens mij roerend over eens dat "onthaalpolitiek" inhoudt dat we informatie verstrekken over wat we doen, wat er

Van den Brande

feitelijk gebeurt op het terrein, enzovoort. Onthaal dus in de betekenis van gastvrijheid en niet in de zin van een campagne die mensen moet aantrekken die er nog niet wonen. Het gaat er hem om correcte informatie te verstrekken over de doelstellingen van het gevoerde beleid.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Van Vaerenbergh werd tot besluit van deze interpellaties een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet uiterlijk 24 uur na de sluiting van de vergadering zijn ingediend.

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Door de heer Van Hauthem werd tot besluit van deze interpellaties eveneens een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet uiterlijk 24 uur na de sluiting van de vergadering zijn ingediend.

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering **moeten** uitspreken.

Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen morgen om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

- De vergadering wordt gesloten om 16.45 uur.

BIJLAGE

VRAAG OM UITLEG

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting

Vergadering van donderdag 16 november 1994

Vaste verslaggever : de heer R. Van Rompaey, Secretaris van de commissie

– **Vraag om uitleg van de heer M. Cordeel tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de aanvraag van bescherming van de Polder van Bazel**

1. Uiteenzetting van de vraag door de vraagsteller

De heer M. Cordeel wijst erop dat de beschermingsaanvraag voor de polder van Bazel, dient beschouwd als een poging om de aanleg van een gecontroleerd overstromingsgebied te verhinderen.

Nog in november vorig jaar is duidelijk gebleken dat de vrees voor wateroverlast aan de Wase Scheldekant meer dan terecht is. Het risico kon aanzienlijk beperkt worden met een gecontroleerd overstromingsgebied. Het besluit dat de minister hiertoe als eerste aanzet nam, is in het Waasland gunstig onthaald. In Kruibeke zelf blijft het verzet. Spreker benadrukt de noodzaak van een verhoogde veiligheid tegen dijkbreuken voor de aangelanden langsheen de Wase Scheldekant. De vraagsteller benadrukt dat dit project dringend dient verwezenlijkt. Het SIGMA-plan dateert van 1976. De vooropgezette planning onderstreept eveneens het belang van dit project. Het lid neemt graag aan dat de minister deze bezorgdheid deelt. Gaarne vernam hij zijn standpunt inzake de beschermingsaanvraag van het Kruibeekse gemeentebestuur.

2. Antwoord door de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

De minister beaamt dat het dossier van de Kruibeekse Polders op het Bestuur van Monumenten en Landschappen wordt voorbereid (Bazel - Kruibeke - Rupelmonde).

Hieruit blijkt dat er heel wat cultuurhistorische, wetenschappelijke waarden een bescherming van dit landschap verrechtvaardigen, die evenwel moeilijk te verzoenen is met de optie om dit gebied om te vormen tot een gecontroleerd overstromingsgebied.

De minister geeft toe dat er geen alternatieven zijn, om eenzelfde veiligheid te garanderen. Thans blijven deze erfgoedwaarden het enige instrument.

Inzake het SIGMA-plan attendeert de minister het geachte lid erop dat dit behoort tot de bevoegdheid van minister T. Kelchtermans.

De minister overweegt geen bescherming van dit landschap. Wel zullen de aanwezige natuurwaarden medebepalend zijn voor de uitvoering van het SIGMA-plan. Hiertoe zullen de bevindingen van het Bestuur van Monumenten en Landschappen medebepalend zijn.